

MAININKI

TURUN PURSISEURA RY • SYKSY 2024

JULKAISIJA:
Turun Pursiseura ry

TOIMITTAJA:
Katja Rytönen

PAINOPAIKKA:
Painola Oy

KANSIKUVA:
s/y GalianaWithSecure

TURUN PURSISEURA RY

Pursiseuranranta 30
20100 Turku
toimisto@turunpursiseura.fi
Toimisto avoinna ma-pe klo 9-13
puh. 040 664 6865

TOIMISTOSIHTTEERI
Satu Merranti
satu.merranti@turunpursiseura.fi

TOIMINNANJOHTAJA
Katja Rytönen
puh. 044 376 2666
katja.rytkonen@turunpursiseura.fi

SISÄLTÖ

Hallituksen terveiset	4
Seuratoiminnassa sydämellä mukana	6
Mälarenin eskaaderi.....	12
Lomapurjehdus Höga Kustenille	22
Tepsiläiset kilpaa maapallon ympäri	32
Gullkrona TwoStar -tulokset.....	40
B&G Cup - tulokset.....	41
Pyytinkarin purjehdus -tulokset.....	42
Ursuit Cup - tulokset.....	44
Kiertopalkinnot 2024.....	46

HALLITUKSEN TERVEISET

” Elinvoimainen ja kehittyvä seura tarvitsee innostuneita ja idearikkaita jäseniä. Kun toimintaa suunnitellaan ja ideoidaan yhdessä, tulee omasta seurasta läheisempi ja tärkeämpi.

Nauru raikaa. Yhteisestä rakkaasta veneilyharrastuksesta vaihdetaan vinkkejä, ajatuksia ja kokemuksia. Lähistöllä lapset juoksevat kikattaen ohi. Heillä on kiire uimaan, kalastamaan ja suppailemaan. Keittiöstä kantautuu herkullinen tuoksu kaikkien neniin. Kohta syödään yhdessä! Iloisen talkoopäivän jälkeen maittävä kalasoppa maistuu taivaalliselta. Pian onkin jo melkein hoppu saunan lämpöön. Uuden terassin tuomaa muutosta ihaillaan ja ihmetellään. Sekin saatiin aikaan yhteistyöllä. Joku oli ollut mukana kesän eskaaderilla ja kertoo saunan lauteilla innoissaan kaikista niistä uusista paikoista, joissa oli pääsyt käymään. Toinen vieressä innostuu kyselemään lisää. Mahtaisiko sitä itsekin ensi kesänä uskaltautua mukaan? Voisiko sitä ideoidakin yhdessä?

Elinvoimainen ja kehittyvä seura tarvitsee innostuneita ja idearikkaita jäseniä. Kun toimintaa suunnitellaan ja ideoidaan yhdessä, tulee omasta seurasta läheisempi ja tärkeämpi. Mukana toimiminen lisää yhteenkuulumisen tunnetta ja sitoutuneisuutta. Juuri tällaisista aineksista on hyvä seura tehty.

Ilman jäseniä ei ole seuraa. Tästä syystä jokainen jäsen on tärkeä! Meillä kaikilla on erilainen tausta ja erilaiset lähtökohdat yhteiseen rakkaaseen harrastukseemme. Tämä on valtava rikkaus. Siinä missä toinen on seilannut meriä jo vuosikymmeniä, toinen vasta aloittelee

lepattavin purjein omia merimatkojaan. Molemmilla heillä on tärkeä paikka seuran riveissä. Kokemus tuo varmuutta ja näkemystä, kun taas motivaatio uuden oppimiseen ruokkii uteliaisuutta. Kun voimat yhdistetään, lopputulos on eittä-mättä oivallinen.

Turun Pursiseuran jäsenenä sinulla on monia erilaisia mahdollisuuksia osallistua toimintaan. Mitkä asiat sinua kiinnostavat? Mitä sinä haluaisit olla mukana kehittämässä?

1. Hallituksessa pääset vaikuttamaan vahvasti ja monipuolisesti seuran toimintaan.
2. Saari-isäntänä tai -emäntänä pääset konkreettisesti vaikuttamaan kaikkien viihtymiseen upeissa saaritikohdissamme ja varmistat omalta osaltasi sen, että rakkaat saaremmepysyvät loistokunnossa.
3. Katsastajana vahvistat paitsi omaa osaamistasi myös seuran veneilyturvallisuutta.
4. Koulutuksiin osallistumalla voit oppia uutta monenlaisista kiinnostavista aiheista. Voit myös tuoda oman osaamisesi esiin pitämällä teemailtoja tai koulutuksia kiinnostavista aiheista oman seurasi jäsenille.
5. Veneilyjaoston jäsenenä pääset järjestämään iloisia ja yhteisöllisiä tapahtumia kaikille seuramme jäsenille sekä tietysti osallistumaan niihin myös itse!
6. Junioritoiminnassa pääset mukaan muiden tepsiläisten nuorten kanssa ohjaamaan purjehdusta lapsille.
7. Kilpailujärjestäjänä pääset vesille ja aitiopaikalle purjehduskilpailuihin. Voit olla jäähdyttelevä kilpapurjehtija tai innokas noviisi, jota kisaaminen kiinnostaa.

Tervetuloa mukaan seuramme toimintaan! Ole rohkeasti yhteydessä.

*Saara Mälkönen
Hallituksen jäsen / Veneilyjaosto*

SEURATOIMINNASSA SYDÄMELLÄ MUKANA

Suomen Olympiakomitean mukaan urheiluseuratoiminnassa on mukana kolmasosa suomalaisista joko harrastamalla, kilpailemalla, tekemällä vapaaehtoistyötä tai osallistumalla muulla tavoin seuratoimintaan. Seuratoimintaa voidaanakin kutsua Suomen suurimmaksi kansanliikkeeksi. Tutkimusten mukaan vapaaehtoistyötä seuroissa tekee vuosittain ainakin 0,5 miljoonaa ihmistä, joiden tuntimäärä on jopa 50 miljoonaa tuntia ja työn arvo 700 miljoonaa euroa.

Vapaaehtoiset ovat myös Turun Pursiseurassa seuratoiminnan elinehto. Vaikka seurassa on palkattuja työntekijöitä vastaamassa operatiivisesta toiminnasta, ovat runsaat 100 aktiiviamme kuitenkin seuramme sydän ja toiminnan moottori.

Seuraavilla sivuilla heistä esitellyssä muutama. Mikäli haluaisit itsekin toimia seurassa aktiivina, voit laittaa sähköpostia toimisto@turunpursiseura.fi. Tai jos sinulla on hyvä idea uudentlaiselle toiminnalle - esimerkiksi RommiRunt sai taannoin alkunsa nuorten tepsiläisten omasta aloitteesta.

- 1. Kerro lyhyesti itsestäsi ja siitä, miten ja millä veneilet.*
- 2. Kuinka kauan olet ollut Turun Pursiseuran jäsen ja miksi päätit liittyä seuraan?*
- 3. Mikä on roolisi seuran vapaaehtoistoiminnassa? Mitä kaikkea se pitää sisällään?*
- 4. Mikä kiinnosti ja motivoi sinut lähtemään aktiiviksi juuri tuohon toimintaan?*
- 5. Mikä on mielestäsi parhainta seuratoiminnassa mukana olemisessa?*

PETRI KEIRAMO
saari-isäntä, purjehduskouluttaja

1. Olen purjehtinut viitisenkymmentä vuotta, aika ei kyllä tunnu niin pitkältä. Ensin pikkupoikana vanhempien kanssa ja opiskeluajoista lähtien omalla veneellä. Aluksi meillä oli kimpjavene opiskelukaverien kanssa ja sen jälkeen on ollut oma. Nykyään purjehdus on lähinnä matkapurjehdusta perheen kanssa ja jonkin verran myös yksin. Aiemmin myös kilpailin matkapurjehduskilpailuissa, mutta nyt se on kutistunut suunnilleen yhteen kilpailuun kaudessa. Kilpaileminen on hauskaa ja opettavaisista riippumatta siitä, miten menestyy. Tärkeä vuosittainen ohjelmanumero on myös kaveriporukan yhteinen syyspurjehdus. Tällä hetkellä minulla on Swan 36 vuodelta 1969. En tiedä, vaihtuuko vene vielä joskus - voi hyvin olla, että ei. Nykyisessä riittää näperrettävää loppuiksi.

2. Olen liittynyt seuraan vuonna 1983. Isä oli ollut jo silloin pitkään jäsen ja halusin liittyä myös itse. Nyt myös 11-vuotias tyttäreni on liittynyt jäseneksi. Ylisukupolvista toimintaa siis.

3. Olen saari-isäntänä Pyytinkarilla ja purjehduskouluttajana seuran purjehduskoulun aikuisten purjehduskurssilla. Saari-isännät pitävät huolta saaritutikohdista yhdessä muun jäsenistön kanssa. Talkoisiin hankimme tarpeet esim. rakennus- ja remonttitoita varten eväitä unohtamatta. Talonmiehiä emme kuitenkaan ole, eli tukikohtien kunnossapito ei ole pelkästään meidän harteillamme, vaan toimimme yhdessä muun jäsenistön kanssa. Kauden ulkopuolella suunnittelemme ja budjetoimme seuraavan kauden hankkeita. Purjehduskouluttajana olen mukana vetämässä keväällä ja syksyllä aikuisten purjehduskurssien käytännön harjoituksia, jotka yleensä tehdään neljänä iltana kahden viikon aikana. Talvikaudella suunnittelemme seuraavan kauden kurssija ja mietimme, miten opetusta voisi edelleen kehittää.

4. Olin mukana muutamissa saaritaloissa ja siellä eräs isännistä sitten kysyi, ryhtyisinkö isännäksi. Jollain omituisella tavalla ajauduin myös koulutusjuttuihin - ensin yhteen veneeseen "apuopettajaksi" ja sitten omalla veneellä tehtäviin koulutusiltoihin.

5. Yhteisöllisyys on palkitsevaa. Sekä saari-isäntien ja -emäntien että kouluttajien parissa on hyvä henki ja tykkään tehdä porukassa. Tukikohdissa erilaisia juttuja tehdessä oma kädenjälki on heti nähtävissä. Purjehduskurssilla on hienoa nähdä, kun joku oppilaista alun hämmennyksen jälkeen oivaltaa, miten vene toimii ja alkaa uskoa kykyynsä hallita sitä.

PASI LEHTONEN
saari-isäntä

1. Olen kotoisin Raumalta. Ennen kouluun menoa löysin isoisäni mökin vajasta optimistijollan, jolla aloin purjehtimaan ja siitä alkaen intohimo purjehtukseen ja merellä oloon syttyi. Liityin nuorena Rauman purjehdusseuraan ja kilpailin optaripurjehtijana. 80-luvun lopulla pääsin kaverini isän Artina 33 veneen kisamiehistöön RPS:n viikkokilpailuihin. Opiskelut, perheen perustaminen ja työt jättivät purjehtimisen useiksi vuosiksi ja vasta 2004 ostin H-veneen ja purjehdus sai jatkoa. Vuonna 2014 ostin nykyisen veneeni Artina 33. Lähes kaikki viikonloput ja lomat kesäisin kuluvat purjehtiessa Turun ja Ahvenanmaan saaristossa. TPS:n saaritukikohdissa tulee käytyä usein.

2. Liityin seuran jäseneksi 2015, koska ostamani vene oli ollut telakoituna ja laiturissa Ruissalon tukikohdassa sekä myyjä suositti jatkamaan TPS:ssa. Koska asun Turussa, pурсiseuran sijainti on erinomainen ja pidän Ruissalon tukikohdasta erittäin toimivana minulle. Seuran hyvät tilat ja mukavat saaritukikohdat olivat syitä, mitkä vaikuttivat myös valin-

taani. Lisäksi olin kuullut positiivisia asioita toiminnasta ja jäsenistä sekä tunsin osan seuran johdosta.

3. Toimin nyt ensimmäistä vuotta saari-isäntänä Marholmsörenissä. Opettelen vasta isännän tehtäviä, mutta tehtävään liittyy saaritukikohdan ylläpito ja tarvittavat huoltotoimenpiteet sekä talkoiden järjestäminen, joissa porukalla tehdään vuosittain jotain isompaa kerralla valmiiksi. Tehtävään kuuluu lisäksi tukikohdan kesä- ja talvikuntoon laittaminen. Tukikohdassa on hyvä käydä silloin tällöin ja tarkastaa tukikohdan tilanne sekä huolehtia esimerkiksi polttopuiden riittävydestä ynnä muista tarvikkeista, jotta tukikohta toimii moitteetta koko kauden. Saariemäntien ja -isäntien yhteisissä kokouksissa suunnitellaan ja sovitaan talkoopäivät eri tukikohdille ja suunnitellaan vuosittainen toimintakehitys omalle tukikohdalle. Kokouksia on vain muutamia vuodessa, mutta yhteydenpito toimii muutoin aktiivisena saari-isännistön kesken. Lisäksi ollaan avuksi myös muille tukikohdille kesäkaudella, jos tarvetta ilmenee.

4. Olin jo pitkään pohtinut, että olisi kiva päästä saari-isäntien joukkoon ja ylläpitämään omalta osaltani saaritukikohdasta. Lisäksi olen lapsuuden perheestäni saanut isäni toimesta esimerkin yhteisöllisyyden ja seurojen vapaaehtoistoiminnan merkityksellisyydestä. Työelämässäni en pääse juurikaan tekemään mitään näkyvää käsilläni ja kaipasin pientä nikkarointia ja koska ei ole omaa saarimökkiä, luo saari-isännöisyys mahdollisuuden käsillä tekemiseen ja muuhun mukavaan mökkipuuhaan yhdessä muiden kanssa.

5. Parhainta on ehdottomasti yhteisöllisyys ja yhdessä tekeminen sekä seuran järjestämät mielenkiintoiset tapahtumat. Seuratoiminnan tekeminen perustuu talkoisiin ja vapaaehtoisuuteen, jolloin kustannuksetkin pysyvät maltillisempina verrattuna ostopalveluihin. Koen, että seuran toiminnassa opin purjehtuksesta ja veneilystä enemmän. Kuulen hyviä vinkkejä reiteistä, veneen huollosta ja monista käytännön asioista.

MARTIN EDELMAN
tapahtuma-aktiivi

1. Olen 21-vuotias opiskelija, opiskelen tällä hetkellä Aalto-yliopistossa ja Turun Pursiseuralla olen ollut mukana toiminnassa niin matkaveneilyn kuin kilpapurjehduksen kautta. Nykyään matkaveneily on valitettavasti jäänyt hieman vähäisemmälle, mutta kilpapurjehdusta olen jatkanut Tepsin junnutoiminnasta klassikkoveneisiin. Tällä hetkellä purjehdin pääasiassa kilpaa "vitosilla" eli Int. 5mr luokassa muiden nuorten kanssa.
2. Tepsin jäseneksi olen liittynyt vuonna 2010. Yhteistä taivalta muiden seuralaisten kanssa on kertynyt jo noin 15 vuotta. Jäseneksi päädyin lasten jollakoulun kautta, johon vanhempani minut ohjasivat. Perheellämme oli myös purjevene, jolla purjehdimme aktiivisesti. Tätä kautta seuran saaritukikohdat ja talkoot tulivat tutuiksi jo lapsena.
3. Nykyään roolini seuran vapaaehtoistoiminnassa koostuu pitkälti tapahtumien järjestämisestä muille nuorille. Tämä sisältää muun muassa jokavuotisen RommiRuntin järjestämisen muiden

nuorten vapaaehtoisten kanssa. Kauden aikana työtehtävät koostuvat pitkälti tapahtumajärjestelyiden tekemisestä ja RommiRuntin konseptin kehittämisestä, jotta tapahtuma pysyy relevanttina sekä mielenkiintoisena.

Käytännön tehtäviä ovat muun muassa sponsoreiden hankkiminen RommiRuntiin, Pyytinkarin koristelun suunnittelu RommiRuntia varten, kilpailuohjeiden laatiminen taikka uusien kuvakilpailuajien keksiminen. Tämä kaikki toteutetaan yhdessä huipputiimin kanssa, joka koostuu muista nuorista. Tylsiä hetkiä ei juuri ole ja pilke on aina silmäkulmassa!

4. Nykyiseen tehtävääni osaksi RommiRuntin järjestäjätiimiä päädyin vanhan valmentajani, Martan, kautta. Tapahtumien järjestäminen vaikutti mielenkiintoiselta tehtävältä ja aikanaan ensimmäisissä runteissa huomasin, että silloisella järjestäjätiimillä näytti olevan jatkuvasti hyvä meno päällä. Sattumalta tiimiin tarvittiin lisäkäsiiä ja Martan pyynnöstä liityin osaksi tiimiä.

5. Parasta tehtävässä ja yleisesti seuratoiminnassa on nähdä iloisia kasvoja yhteisissä tapahtumissa ja seuran aktiviteeteissa. Seuran kautta olen päässyt itse nuorempana kokemaan ja oppimaan niin monia asioita, että tässä vaiheessa on kivaa antaa myös takaisin. Purjehdukseen tutustuttaminen sekä yhteisöllisyyden rakentaminen ovat tärkeitä asioita ja näiden mahdollistaminen tuo hymyn myös omille kasvoille. Kannustankin vahvasti lähtemään mukaan vapaaehtoistoimintaan ja rakentamaan muille jäsenille mahtavia tapahtumia sekä kokemuksia. RommiRuntin järjestäjätiimistä tai muista nuorisotoiminnan tiimeistä löytyy varmasti paikka myös uusille toiminnasta kiinnostuneille nuorille!

KAROLIINA RYTKÖNEN
aluetuomari

1. Olen purjehtijana melko tuore tapaus, ja kokemusta ikiomasta veneestä on nyt kahdelta kaudelta, vaikka hoidin – ja silloin tällöin eri kokoonpanoissa purjehdinkin – nykyistä venettäni jo jokusen vuoden sitä ennen. Minulla on kotisatamassa alunperin ukilleni kuulunut H-vene Heiju, joka alkaa olla jo lempiniemensä mukaisesti ”vanha rouva”, mutta minun silmissäni juuri se oikea. Airiston maisemista nautiskelun ohella myös pitkäaikainen haave kilpapurjehduksesta täyttyi pari vuotta sitten, kun löysin itseni ensimmäistä kertaa purjehdusliigasta Tepsin joukkueen keulagastina.

2. Minut liitettiin seuraan syksyllä 2012 – tarina ei kerro, miksi juuri silloin. Olin jo aiemmin käynyt optikursseilla Tepsillä, ja vaikka purjehduksesta ei jäänyt kukaan minulle aktiivista harrastusta silloin, kytkös seuraan perheen kautta säilyi ja kiinnostus jäi itämään.

3. Olen kilpapurjehduksen aluetuomari, ja tässä roolissa mukana protestilautakunnassa eri kilpailuissa. Toimenkuvaan kuuluu käsitellä rannassa mahdollisia

kisatilanteista syntyneitä protesteja tai hyvityspyyntöjä. Kevytvenekisoissa olemme yleensä läsnä myös vesillä jakamassa ”keltaisia lippuja” erinäisestä vilungista etenemisessä. Vaikka tuomaripätevyys edellyttää kouluttautumista ja kisoihin valmistautumiseen kuuluu esimerkiksi kilpailudokumentaation läpikäyntiä ennakoon, aika pääasiassa kuluu itse kilpailuissa – itsellä kalenterissa on vuodessa noin kolmesta neljään kisaviikonloppua. Tepsiläisenä Airisto Regatta on ehdoton perinne ja kuulun vakiokoonpanoon myös muutamassa pääkaupunkiseudun kisassa.

4. Voisi sanoa, että kilpailunjärjestämistoiminta on jonkinlainen sukurasite. Ukkini järjesti pitkään Turun Hopeaa, ja koska äidillänikin on jo työnsä puolesta näppinsä keskeisesti pelissä seuran järjestämien kilpailujen moninaisten liikkuvien osien hanksaamisessa, olen tullut pienestä pitäen luontevasti roikkuneeksi mukana kisaorganisaatiossa. Ensimmäisen kerran paikka lautakuntaveneessä isovanhempien auttavana kättenä taisi olla lohdutuspalkinto siitä, ettei 11-vuotias minä mahtunut itse kisamaan. Myöhemmin eräs seuran aktiivi kysyi kiinnostustani vaihtaa lautakuntalus ribiin ja opetella tuomariksi – vastasin myöntävästi ja siitä se sitten Tepsin kokoneempien tuomarien mentoroinnin tuella lähti. Pidän kisoissa vahvasti läsnä olevasta tekemisen meiningistä, vesillä olost ja mahdollisuudesta olla mukana tekemässä purjehtijoille reilua kilpailua.

5. Seuratoiminnan parasta antia on yhteishenki ja jaetut kokemukset. Monet niistä huippuhetkistä, joita olen veneilyn parissa viettänyt, eivät olisi mahdollisia ilman ihmisiä, jotka antavat omaa aikaansa yhteiselle asialle joko kulisissa tai h-hetkellä. Siinä on aina oma fiiliksensä, kun monikymmenpäinen kisaorganisaatio aikansa kahvinkeitin ympärillä häärittyään pistää porukalla tuulemaan ja lähtee vesille liput (ja joskus poijut) liehuen. Purjehdustuomarina oman lisänsä tähän tuo se, että kokoonpanossa on usein eri seurojen edustajia, ja kisapäivien mittaan pääsee tutustumaan muihin yli seura- ja aluerajojen.

MISKA LINDSTRÖM
veneilyjaoston jäsen

1. Olen 29-vuotias turkulainen. Olin haaveillut oman purjeveneen omistamisesta jo monta vuotta ja päätin alkukesästä 2024, että nyt on aika tarttua tuumasta toimeen ja edetä asian kanssa. Ostimme avovaimoni kanssa kesäkuussa ensimmäisen purjevenemme: vuoden 1973 Albin Viggénin. Kesä on kulunut pääosin siis merellä Viggénin pinnaa pidellen. Purjehdusharrastus ei ole minulle täysin uutta, vaan olen päässyt viettämään aikaa merellä isäni kanssa purjehtien.

2. Venettä hankkiessa on pohdittava monia asioita, kuten missä säilytän venettä, onko paikassa talvitelakointimahdollisuutta ja liitynkö johonkin pursiseuraan. Näihin minulla oli jo onneksi valmiina vastaukset, koska olin päässyt isäni kautta tutustumaan Turun Pursiseuraan. Valitsimme Turun Pursiseuran aikaisemman tuntemuksen lisäksi seuran aktiivisen toiminnan ja seurassa vallitsevan mukavan yhteishengen, sekä hyvien palveluiden, kuten kauniiden saaritukikohtiemme vuoksi.

3. Tepsiläisenä purjehdusharrastus voi olla paljon muutakin kuin vain purjehdusta, jos vain niin toivoo. Yksi seuran aktiivijäsenistä tulikin meille kertomaan heinäkuuisena iltana Pyytinkarilla seuran vapaaehtoistoiminnasta veneilyjaoston jäsenenä. Jäsenyys kiinnosti meitä ja liityimme veneilyjaostoon.

4. Veneilyjaosto on loistava matalan kynnyksen väylä päästä uutena tai jo pidempiaikaisena seuralaisena tutustumaan muihin seuran jäseniin ja olla mukana kehittämässä seuran toimintaa sekä tapahtumia. Kokoonnumme jaoston kanssa noin kerran kuukaudessa yhdessä pohtimaan ajankohtaisia asioita, keskustelemaan rakkaasta harrastuksestamme veneilystä sekä suunnittelemaan tulevia tapahtumia. Isoimpina näistä mainittakoon seuran rantatapahtuma ja eskaaderi.

5. Turun Pursiseuran jäsenyys oli ehdottomasti oikea valinta. On ollut hienoa huomata, miten uudet seuralaiset otetaan avosylin vastaan, kaikkia autetaan ja kaikkien ideoita ja ajatuksia kuunnellaan.

ESKAADERI MÄLARENILLE

Vastatuuleen, tykkäsi tai ei. Riippumatta mielipiteistä, tämä muodostui vuoden 2024 eskaaderin teemaksi ja kuvaa hyvin vallinnutta tuulen suuntaa. Tämän kesän TPS eskaaderin kohteena oli Ruotsi ja Mälaren järvi. Toiveena oli kokemukset nostosilloista, suluista ja järvimaisemista. Matka järvelle oli tarkoitus tehdä kiertäen Södertäljen kautta Tukholman saariston upeissa luonnonsatamissa vierailen. Vastatuuli pakotti muuttamaan reittiä, mutta muuten toiveet toteutuivat.

Eskaaderin olemukseen kuuluu olenaisesti myös hyvä seura. Todistimme lämpimiä jälleennäkemisiä sekä uusien ystävyksien muodostumisia. Eskaaderien henkeen kuuluu toisten auttaminen rantautumisissa ja irroituksissa, joka luo mukavasti yhteenkuuluvuuden ja turvallisuuden tunnetta. Isossa joukossa jaetaan myös purjehdusniksejä ja omia rajoja tulee ylitettyä helpommin kuin yksin. Apua, varaosia ja varmasti myös mielipiteitä saa kanssapurjehtijoilta.

Raskaankin kryssipäivän rasitukset unohtuvat ja onnistumiset moninkertaistuvat yhdessä kokemuksia jakaessa, purjehdustarinoita kuunnellessa ja luonnonsatamasta löytyneen saunan lämmössä rentoutuessa. Näitä hetkiä on talvella hienoa muistella!

29.6 Lene

Aamulla kokoontuminen Pyytinkarin laiturilla ja miehistöjen esittelyä. Iloisia jälleennäkemisiä ja uusia tuttavuuksia. Hellekesän vielä jatkuessa rannalla lähdimme varsin viileässä tuulessa kohti Lapon satamaa. Puuskainen vastatuuli ja kuoppainen Kihti tarjosivat eräänlaista purjehdusnautintoa ja fleetti hajaantui saaristossa erilaisille reiteille kerääntyen yhteen vasta Lappossa. Muutaman rantautumisharjoituksen jälkeen (Lene kolmannella kerralla yhden lyhyen poijunvälin ja yhden poijuköyden takertumisen jälkeen ehjänä laiturissa) valmistauduimme illan ohjelmaan: alkukuuhuvat ja seuraleikkejä ryhmissä. Solmuharjoitukset ryhmänä irrottamatta käsiä köydestä johtivat useisiin mullistaviin innovaatioihin solmimisen

jalossa taidossa. Tästä on hyvä jatkaa kohti uusia seikkailuja.

30.6 Maaria

Heräsimme kauniiseen lämpöiseen aamuun. Olimme illan kipparikouksessa sopineet lähdeksi klo 8, koska seuraava satamamme Rödhamn oli tunnetusti suosittu. Ensimmäisen ehdittyä lähtemään jo klo 5 aamulla (!) me loput lähdimme kauniissa jonossa kohti seuraavaa satamaa sovitussa aikataulussa.

Hyvin kevyestä ja vastaisesta tuulesta huolimatta, innokkain venekunta aloitti kryssimisen jo melkein heti satamasta. Teille saavuttaessa eskaaderimme muodosti jo hienon "purjeiden paraatin" ja saimme taittaa matkaa mukavasti noin 6 m/s sivuvastaisessa tuulessa. Pientä, ystävällistä kisan poikastakin näytti olleen ilmassa. Sää pilvistyi loppua kohden ja Ahvenanmaan kapeassa eteläkärjessä Maaria sai kokea matkustus- ja kaupalliikenteen ruuhkan, jolloin kankeahkon vanhan rouvan purjeet oli parasta laskea ja lyödä moottori käyntiin. Satamassa oli sittenkin hyvin tilaa edellisten veneiden lähdettyä ennustettua myrskyä pakoon. Maariaa odotti paikka sisarveneiden Ardinan vieressä ja hengenheimolaisten jälleennäkeminen oli riemuisa. Myrskyennustukset yöksi pitivät paikkaansa ja illan kipparikouksessa sovimme lähtöajaksi klo 11. Tuulen noustessa ja sateen ropistessakin Rödhamn on sympaattinen kohde, johon oli ilo taas pysähtyä.

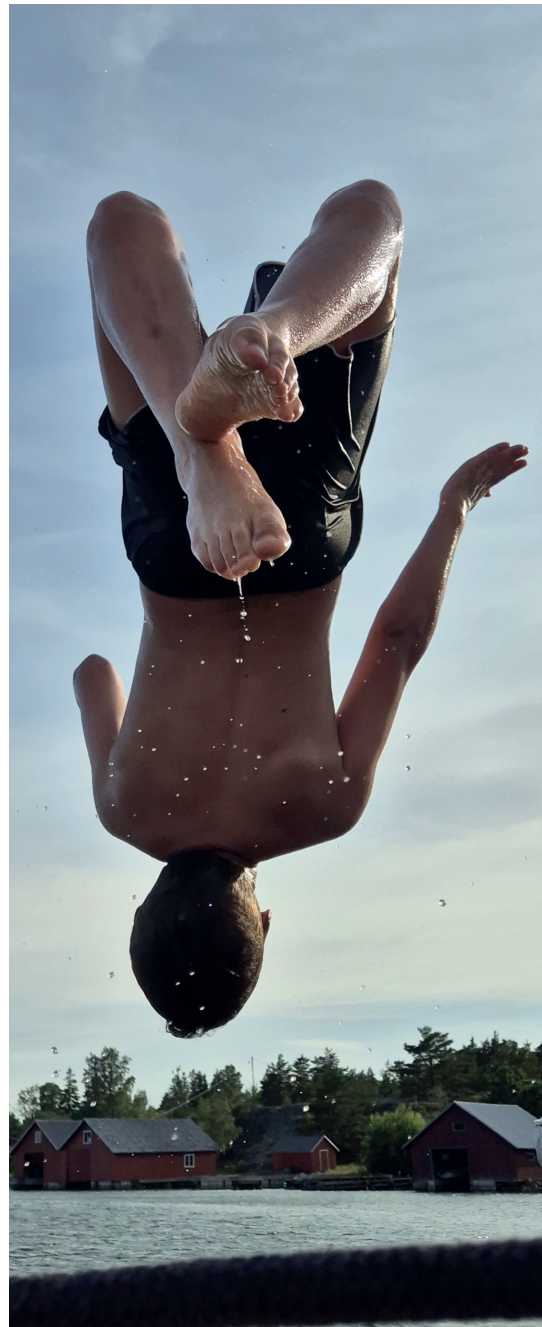

1.7 Pohjan-Akka

Kokka kohti Ruotsia – ulkomaille siis.

Myrskyä luvattu, ad 14 m/s, joten kipparit päättivät lykätä lähtöä kello yhteentoista. Pohjan-Akka otti hieman etumatkaa lähtien kymmeneltä. Rödhamnin lämpimät sämpylät antoivat hyvin energiaa napakkaan lähtöön. Alku sujui rivakasti kahdella reivillä ja Genoalla 6-7 solmua, tuulta 8-12 m/s luoteesta aaltojen noustessa kahteen metriin. Erityisesti nuoret gastimme olivat innokkaita näkemään "kunnon keliä" ja avomerisyyden. Näin edettiin kolmisen tuntia, sitten tuuli alkoi laantua ja vauhti hiljentyä lähestyessämme Ruotsin rannikkoa. Loppupään "fleetille" tuuli moinasi jo aika tavalla, mutta reippaamman tuulen jälkimainingeissa hekin saivat "nauttia" keikuttavista aalloista. Päätekohteemme päivälle oli Inre Hamnskär. Saavuimme kauniiseen luonnonsatamaan, u-muotoiseen syvärantaiseen lahteen. Pohjan-Akka jättäytyi hieman ulommaksi – korkean hyppykallion viereen. Uimahyppyjä harrastava Eetu, 11 v., otti tilanteesta ilon irti.

Vaikka Ruotsin kanssa onkin Natoon liitytty, lahdessa olleet pari ruotsalaista moottorivenettä irroittivat köytensä ja poistuivat TPS:n eskaaderin nähdessään. Viisitoista suomalaista purjevenettä lienee ollut liian uhkaava ajatus. Näin meille avautui miltei oma lahti, ensin neljän muun eskaaderiveneen ilmaantuessa perille. Minne lie Tempo jäänyt, ehkä Eeron aamukahvi oli ollut kylmää tai skagen-voileipä puuttunut. Riikka kiinnitteli rantautujien köysiä Klaun lämmittäessä grilliä. Eskaaderin vetäjän vaimon Terhin kanssa Pirkko korkkasi kuohuvan jälkiruokana Ruotsiin tulon kunniaksi. Illan myötä lahti täyttyi Ollimme johdolla suppilautoista, jollista sekä iloisista äänistä nuorison nauttiesa hyppykallioista. Nuoria ei raikkaahko veden lämpötila lannistanut. Myös "rantaparlamentteja" oli monta. Lopulta neljä ruotsalaista purjevenettä uskaltautui kanssamme samaan lahteen.

Aamuauringon valaistessa eskaaderin veneitä, tuli aavistuksen ripeämpi herätys, kun kylkeemme koputettiin ja Klauta huudettiin. Kallion päällä ollut pitkä kiinnitysköytemme oli irronnut ja Pohjan-Akkaan kiinnittynyt Prima Luce otti hieman hentoa kylkikosketusta

kallioon. Nopeasti asia kuitenkin saatiin korjattua ja ehdittiin vielä lyhyille unille ennen uuden upean purjehduspäivän käynnistymistä.

Muistiin merkitsi Pohjan-Akan kapteenska Pirkko, kriittisenä editorina toimi Riikka. (Edit: Myös Unicorn liittyi eskaaderiin muiden jo painaessa päätä tyynyyn.)

2.7 Madde

Tiistaina saimme heittää rauhallisessa Inra Hamnskärin lahdessa. Aurinko helli aamupalalla. Iloinen puheensorina kuului rannalta. Köysiä irroitettiin klo 9 maissa tarkassa järjestyksessä. Saaren suojasta veneet lipuivat kohti reittä ja tuuli puhalsi lounaasta 6m/s. Päivän kohde oli Lökaö Östraviken ja matkaa oli 29 merimailia, toki kryssien hieman enemmän. Päivä alkoi Stockholm ledeniä pitkin. Päivän

aikana tuuli nousi ja aallokko kasvoi. Purjeita reivattiin ja matka jatkui. Toisille purjehdussää oli unelma ja toisille olosuhteet aiheuttivat hammasten kirsytystä. Tarinan mukaan koneet pärähtivät käytiin loppusuoralla, ihan vaan akkujen latausta varten. Onneksi aurinko paistoi kirkkaalta taivaalta ja piti tunnelmaa korkealla.

Lahden toisella puolella oleva pieni punainen sauna houkutteli eskaaderiväkeä nuorisosta saakka tutkimaan paikkoja. Ja kyllä, saunassa oli polttopuita. Ainaksi haasteeksi tuli maksutapa, joka oli suomalaisille haasteellinen. Saunaa lähdettiin rohkeasti lämmittämään ja kohta senioriväkeä kyydittiin kumiveneellä paikalle päälle saunomaan. Paikalle saapui sopivasti ruotsalainen saunapaikan työntekijä, joka pyysi kauniisti lupaa liittyä mukaan saunomaan suomalaisten joukkoon. Ja sehän onnistui ja maksulla ei kuulemma ollut niin väliä. Paikalla olleiden mukaan tunnelma oli riehakas ja tiivis.

Ilta huipentui Lökaö Östravikenin kallioille Pohjan-Akan laulukirjojen parissa. Tuulisen päivän ilta oli kaunis. Eskaaderiväellä oli hyvä fiilis. Kultainen nuoruus raikasi ja sitloorissa istuvat ruotsalaiset kuuntelivat tyynenä laulantaa. Rauhallisessa lahdessa oli hyvä mennä nukkumaan.

3.7 Unicorn

Yöllisen sateen jälkeen heräilimme tyveneeseen aamuun. Matka jatkui tuulettomassa ja pilvisessä kelissä konemarssilla kohti Bullandön satamaa. Satamasta saimme kaikki hyvät paikat, kiitos Jussin etukäteen tekemän puhelun. Perillä pilvet väistyivät ja aurinko helli taas meitä. Samoin hellivät ravintolan herkulliset antimet, jäätelöbaari, siistit suihkut sekä upea sauna. Eikä pidä unohtaa kunnon verkkoa ja sähköä, joista erityisesti teinit ilahtuivat!

Mainittakoon myös, että Bullandössä on pieni, mutta erittäin hyvin varusteltu kauppa. Oikein hyvä kohde siis monessa mielessä parin luonnonsataman jälkeen.

Kipparikokouksen aikana illalla meitä viihdytti vielä paikallinen musiikkiduo. Iloinen ja lupsakka päivä siis kaiken kaikkiaan tämäkin.

4.7 La Barca

Aamu aukeni aurinkoisena ja Bullandön kaupan uunituore patonki sopi hienosti rauhalliseen aamupalahetkeen. Päivän kohde oli lyhyen parin tunnin purjehduksen päässä sijaitseva legendaarinen Sandhamn. Tavoitteemme oli saapua puolilta päivin, jolloin Gotland Runt -veneiden oli määrä vapauttaa laituripaikat. Leppoisan purjehduksen jälkeen saavimmekin puolityhjään Sandhamniin.

Porukka jakautui kylän ja Telegrafholmenin satamien kesken, mutta rannan

herkku- ja vaatepuotien sekä terassien lomassa törmäilimme toisiimme tuon tuostakin. Varastoja täydennettiin ja ostoskassien määrä kasvoi itse kullakin.

Iltapäivällä sää muuttui vaihtelevaksi, jälleen saatiin tuulta sekä pientä sadetakin. Telegrafholmenilla saunottiin pit-

kään omalla porukalla sataman puulämmitteisestä saunasta nauttien.

5.7 Alegria

Edellisen illan ja alkuyön tuuli tyyntyi puolen yön jälkeen, mikä takasi rauhalliset yöunet, ellei nauttinut Sandhamnin yöelämästä. Tämäkin aamu aukeni aurinkoisena ja raikas meri-ilma houkutteli kohta liikkeelle. Ensimmäiset lähtijät pääsivät matkaan aluksi leppoisissa tuulissa, jotka myöhemmin taas kovenivat 10 m/s pintaan. Seuraavan satamapaikan Napoleonvikenin luonnonsatama oli muutaman tunnin kohtuullisen matkan päässä. La Barca viestitteli starttiongelmista ja sai kaikilta myötätuntoa ja enemmän ja vähemmän kohdalleen osuvia neuvoja ongelman ratkaisuun. Pulma ratkesi ylimääräisellä lenkillä takaisin Bullandöön uuden starttiakun oston.

Perillä tuuli taittui vähän Napoleonvikenin rantautumispaikkaa ja sivutuulessa rantautuminen oli hieman haastavaa. Erinäisten vaiheiden jälkeen kaikille löytyi kuitenkin paikka ja rantaan saatiin keulaköysistä kunnon seitistö aikaiseksi. Joku ankkurikin piti kumiveneellä viedä uusiksi. Iltaa myöten tuuli tyyntyi ja veneet olivat hyvin suojassa.

Illan aikana ahkerimmat kiipesivät saaren noin 40 metriä korkealle rantakalliolle. 40 metriä ei kuulosta korkealle, mutta sai aikaan puuscutusta ja jalkoihin maitohappoja. Näköalat kalliolta Tukholman saaristoon olivat vaivan arvoiset. "Vuorelta" näkyi muun muassa Tukholman suunnassa Globen ja muualle päin kaunista saaristomaisemaa. Kiipeilyn jälkeen grillailtiin porukalla ja kerrottiin purjehdus- ja muitakin juttuja. Hyvät jutut nostivat aina ajoittain naurunremakan. Samalla hiottiin seuraavien päivien reittisuunnitelmaa. Grillin hiiloksen vähitellen hiipuessa rupesi väkikin siirtymään yöpuulle veneisiin.

6.7 Prima Luce

Osa eskaaderista oli varannut paikat Naviksesta ja saattoi täten heräillä ja nauttia aamupalan omaan rauhalliseen tahtiin. Se toinen osa päätti mennä tuurilla kyttämään Wasahamneniin. Tuuria parantaakseen köydet irroitettiin varhain ja kokka kohti Tukholmaa. Jo edellispäivänä Tukholmaan rientänyt Tempo jeesaili taas kerran paikkojen kanssa ja paikat löytyivät suht nopeasti. Carrie joutui hikoilemaan paikkansa kanssa iltapäivään asti, mutta loppujen lopuksi paikka järjestyi. Monet käyttivät päivän huoltotoimenpiteisiin kaupassa käynnin ja pyykkäyksen muodossa. Lisäksi nautittiin hengenravintoa museoissa sekä Grönä Lundin iloista.

Illalla kipparikokouksessa päätettiin olla etenemättä, koska seuraavan päivän sääennuste antoi puuskatuulelle jopa 17 m/s lukemia. Tämä päätös toi suurimmalle osalle Navikseen menneille harmaita hiuksia, koska paikkoja ei voinut uusia.

7.7. Carrie

Carrie on yhdessä muun eskaaderin kanssa viettänyt puuskatuulista päivää satamassa. (15 m/s suurin tuulennopeus matalahkossa maastossa.) Menohaluja ikääntyneellä ruotsalaispurrella kotivesillä tietysti olisi!

Miehistö sen sijaan tutustui vaikuttavaan Vasa-laivamuseoon, joka herättää tunnetusti kysymyksen, voiko purjeverne kaatua ja miksi se ei kaadu – kaatuihan tuokin. No, fysiikan lakeja kerrattiin ja riittävän syvän ja painavan kolin tarkoitus tuli selväksi. Kävellessämme takaisin pysähdyimme Estonian muistomerkillä ja myöhemmin vakavoiduimme hylkymuseossa Estonian, Silja Europan ja Viking Mariellan VHF-keskustelun äärellä.

Loppupäiväksi kevensimme tunnelmaa ABBA museon sokkeloissa ja iloisissa soinnuissa.

Whatsapp-ryhmän viesteissä saimme seurata muutamien eskaaderilaisten siirtymistä sulkujen toiselle puolelle, sekä kuvia erilaisista mielenkiintoisista aktiviteeteista museoista petankkiin ja huvipuiston hulinoihin.

8.7 Ardina

Eskaaderi harrasti eilen hajasijoitusta, osan venekunnista jäädessä Tukholman eri kohteisiin ja osan siirtyessä Mälarenin puolelle aina Sigtunaan asti (Alegria perehtyi ja perehdytti puuskatuulipurjehdukseen ;).

Jungfruholmarnassa aamu oli aurinkoinen ja vaihteeksi lähes "tyyni" (4 m/s). Saari on Göta SS paikka, jossa laiturit ovat pohjoiseen pienen kukkulan ja rehevien lehtipuiden katveessa. Suojaa tuntuu olevan muilta paitsi pohjois/luoteistuulilta. Eilinen alkuperäinen kohteemme oli naapurissa oleva Jungfrusund, mutta vieraspaikkojen poijurivi oli blokattu kylkikiinnityksessä olevan moottoriveneen toimesta. Onneksemme La Barca oli tehnyt B-planin ja löytänyt HamnaRätt-sovelluksesta (Obs. tuotesijoittelua) Jungfruholmarnan sataman speksit, joka oli kaiken lisäksi hyvin suojassa etelätuulilta. Samainen venekunta järjesti myös petanque-turnauksen, jonka makoisan pääpalkinnon voitti Tibidabon Rami tyyliin: "en ole koskaan pelannut tätä aikaisemmin". Kaikki saivat suun makeaksi ;).

WA-viestittelyn perusteella "Tukholman sakki" tähtäsi 9.30 sillan nostoon, ja osa Jungfruholmarna-veneistä meni Birkaan tutustumaan viikinkitunnelmaan, johon Pohjan-Akan Pirkko meitä eilen johdatteli artikkelillaan "Viikinkisoturi, nainenko?". Birkassa opastettu kierros ja museo olivat olleet parasta antia. Ardina tuli suoraan Slandö kalv'in ja mittaili sataman syvyyksiä, tutustui mukavaan satamakapteeniin ja varasi porukalle kolmen tunnin saunavuoron. Kun Jussi oli kerännyt kaikki venekuntien kurantit kruunut kasaan, saatiin saunavaraus ja venepaikat maksettua. Jälleen on Eskaa-deri koossa ja huomenna matka jatkuu kohti Strängnäsia.

9.7 Tibidabo

Slandö kalv-Strängnäs, 15-16 nm Alegria, Helmica, La Barca ja Tibidabo lähtivät aamulla etujoukoissa kohti Strängnäsia muiden jäädessä pitämään kipparikokousta. Vastatuuleen kuten teemaan kuuluu. Siltojen aukioloajat määrivät taas päivän kulkua, toinen

avoinna vain kahden tunnin välein. Mysterie yllätti saapuessaan etujoukkojen vanavedessa määränpähän kaasutettuaan oranssilla valoilla ohi sulkeutuvan sillan.

Perillä meitä odotti tunnelmallinen ja elävä pieni kaupunki, jossa paljon Ruotsin historiaa. Ihania mukulakivikatuja ja vanhoja rakennuksia. Useampaan veneeseen saatiin lisämiehistöä Viking Linen ja liityntäbussin tuomana. Kuusi Ruisrockin / Hangon Regatan virkistämää nuorta ja nyt koko ryhmä koossa. Strängnäs viihtyisää tunnelmaa, kauniin lämpimän illan ja upean auringonlaskun punaisen tuulimyllyn kupeessa.

10.7 Mysterie

Ei eskaaderia ilman jotain sattumuksia. Aamulähdössä Aventuralla kävi mitä epätodennäköisin tapahtuma. Maarian poijuhaka ui heidän fendarin alareijästä ja fendari jäi poijuhakaan. Nopea kippari katkaisi fendarin narun, ajoi veneen ulos, meni kumiveneeseen ja kävi hake-massa poijuhaassa roikkuvan fendarin alta aikayksikön.

Ensimmäistä sillan avausta odotti lähes 20 venettä ja se oli auki niin lyhyen ajan, että ainakin puolet veneistä joutui menemään päin punaisia. Sitten kone-marssia seuraavalle sillalle, jonka jälkeen päästiin vihdoinkin purjehtimaan. Puuskaisessa shiftailevassa tuulessa alkuun kryssien ja lopuksi täysmyötäiseen. Mariefredin satamakapteeni oli varannut meille paikat tarkan suunnitelman mukaan. Ihan suunnitelman mukaisille paikoille ei päädytty, mutta paikallisen sanomalehden etusivulle päädyttiin. Satamasta on huikea näkymä Grispholmin linnaan. Siellä opas kertoi meille linnan ja Ruotsin historiasta muotokuva-tilauksia esitellen -ja niitä tauluja riitti. Illalla oli eskaaderin päätösillallinen Radmacka-ravintolassa. Ruoka oli hyvää ja tunnelma taas huipussaan, kuten niin monesti tällä eskaaderilla. Kiitokset järjestäjille ja kaikille osallistujille. Toivotavasti saamme olla mukana taas ensi vuonna!

LOMAPURJEHDUS HÖGA KUSTENILLE S/Y TOGGLES

teksti ja kuvat: Esko Poikela

Kesän 2024 lomapurjehduksemme suunnittelu alkoi vuoden 2023 lopulla. Olimme usean vuoden ajan suunnitelleet purjehdusta Ruotsin Höga Kustenille ja jo syksyllä purjehduskauden päätyttyä huomasin selailevani Youtube-videoita tuosta ruotsalaisesta vaikuttavasta Unescon maailmanperintökohteesta.

Purjehdusreittiä suunnitellessamme leikittelin ajatuksella neljän Unescon maailmanperintökohteen korkkaamisesta samalla parin viikon purjehdusreissulla. Noista kaksi löytyy jo alkumatkasta Raumalta (Vanha Rauma ja Sammallahtenmäki) ja kolmaskin matkan varrelta Vaasan edustalta (Merenkurkun saaristo) ja neljäs on siis tuo Höga Kusten.

Kuin pisteenä i:n päälle, Merikarhut suuntasi kesän 2024 eskaaderipurjehduksensa juuri Höga Kustenille, joten päätimme lyöttäytyä tuohon porukkaan mukaan. Eskaaderin kokoontuminen oli sovittu Härnösandiin, Höga Kustenin eteläisimpään kaupunkiin, ja ajankohdaksi 3. heinäkuuta.

Matkapurjehdus elämäntapana on meille aina merkinnyt vapautta tiukoista aikatauluista, siksi emme ole olleet kovin innostuneita eskaaderipurjehduksesta. Tällä kerralla päätimme tehdä poikkeuksen, sillä mukaan samaan reissuun ilmoittautui myös hyvä ystäväpariskuntamme Tuula ja Juhani Turusta Danielallaan sekä heidän ystävänsä Riitta ja Jari Pegasoksellaan. Sovimme aloittavamme yhteisen reissumme viettämällä

porukassa juhannusta Lootholmassa.

Mukavan Juhannusviikonlopun jälkeen troikkamme päätyi lopulta Raumalle Marina Vistan vierasvenesatamaan, jossa parhaillaan valmistauduttiin uuden lauttasaunan saapumiseen. Oma kesälomani alkaisi vasta viikon lopulta, joten veneseurueemme päätti jäädä Raumalle odottamaan ja tutustumaan kaupunkiin ja sen tarjontaan ainakin kolmeksi päiväksi. Vaikka venemaksu satamassa oli varmasti yksi edullisimmista, tuolle viipymälle muodostui varsin korkea hinta ja veneessä olevien kenkien ja vaatteiden määräkin kasvoi tuntuvasti.

Pohjoiseen matkaavalle Rauman edustalta löytyy suojaisia yöpymiskohde, Kylmäpihlajan majakka, aivan ulkoreunan reunalta. Veneretikuntamme muut siirtyivät majakalle tiistaina aamupäivällä, oma veneemme vasta myöhään alkuillasta oman työpäiväni jälkeen.

Raumalta Poriin Reposaareen siirtyminen sujui ripeästi pääosin konevoimalla, sillä vasta aivan loppumatkasta virinnyt kevyt tuuli mahdollisti etenemisen purjeilla. Marina Merilokin vierassatamaan

suuntaaminen tapahtui kovin epävarmoissa tunnelmissa, sillä sataman syvyystiedot jäivät epämääräisiksi, vaikka olimme soitelleet satamaan hyvissä ajoin ennen sen lähestymistä. Jäimme suosiolla ensimmäiseen uloimpaan laituriin, jossa ainakin kuvausten mukaan vettä pitäisi riittää Tuulan ja Juhanin Danielallekin (syväys 210 cm).

Porissa juhannuksen jälkeinen viikko on täynnä kuhinaa, sillä SuomiAreena täyttää kaupungin puistot, torit, ravintolat ja hotellit. Reposaassa tuota kuhinaa ei tuntunut, vaan satama ja kylä vaikuttivat uneliaan hiljaisilta. Oman parin päivän SuomiAreena työrupeamani jälkeen lähdimme jatkamaan matkaa kohti pohjoista suuntana Kristiinankaupunki. Viimeisenä laiturista irtautunut Daniela kolisteli pohjaa eikä irtautuminen ensimmäisellä yrityksellä onnistunut, mutta pienen siirtelyn jälkeen vene pääsi jatkamaan matkaansa.

Porin Tahkoluodon edustan merialueella maisemaa hallitsevat suuret tuulivoimalat, joiden läheltä veneväylä pohjoiseen kulkee. Tyynessä aamussa saimme upeita valokuvia toistemme veneistä valtaviin siipien juurella.

Aamupäivällä Merikarvian edustalla virinnyt tuuli mahdollisti vihdoin etenemisen purjevoimalla ja kolmen veneen kisakin käynnistyi kuin itsestään. Jokainen vene teki oman reitinvalintansa ja oma valintamme meni tietysti kohtuullisesti pieleen. Poiketessamme väylältä emme olleet varautuneet siihen, että Merikarvian edusta on yksi niitä harvoja ammattimaisen kalastuksen alueita, jossa pinnassa olevia verkkoja on kilometritolkulla. Päädyimme kiertämään verkkolitkaa kiikarit kädessä pyrkien löytämään jostain siintävää päätymerkkiä. Lopulta totesimme päätyneemme takaisin veneväylälle, jolta poikkesimme aiemmin.

Kristiinankaupungissa on kaksi vierasatamaa, toinen hotellirannassa lahden itäpuolella ja toinen kaupungin matkailutoimiston edessä, aivan keskustan ja torin tuntumassa länsirannalla. Nava-kaksi yltynyt lounaistuuli ja seuraavalle päivälle ennakoitu luoteistuuli mielessä päädyimme valitsemaan tuon torin puoleisen rannan. Vieras ranta ja voimakas sivutuuli tuottivat haastetta kiinnittymiseen veneiden pyrkiessä kääntymään kyljittäin laituria vasten. Poijuksien kiristäminen vinssillä oikaisi jo rantautuneet veneet ennen seuraavan veneen tuloa. Satamassa oli muutamia

Tahkoluoto

muitakin purjehtijoita - toiset matkalla Saaristomerelle etelään, toiset kohti pohjoista aina Perämeren pohjukkaan saakka.

Kristiinankaupungissa odottelimme etelätuulta ja tuuli asettui louaan ja lännen väliseksi tuuleksi.

Veneilijät kokoontuessaan tapaavat usein vertailla kokemuksiaan satamapaikoista, niiden palveluista ja henkilökunnan palvelusenteesta. Kaupunkirannassa palveluita ei voinut kuvata ruhtinaallisiksi, matkailutoimistokin oli suurimman osan ajasta kiinni, mutta jostain syystä meille kaikille jäi kaupungista erittäin myönteinen mielikuva. Rannan saunaa voisi kuvata lyhyesti pieneksi taloyhtiön saunaksi, jonka yhteydessä oli myös pieni pesutupa. Palveluiden varaaminen onnistui, kuten pienen satamamaksun maksaminenkin, helposti verkossa. Saunan jälkeen nostimme pukuhuoneen penkin kadun varteen ja nautimme saunajuomamme paikallisten nuorten suhaillessa mopoillaan ja mönkijöillään kadulla vieressä.

Härnösand

Letkamme lähti matkaan hyvin valmistautuneena ja pidimme VHF:llä tiivistä yhteyttä veneiden välillä. Muutaman päivän kova tuuli oli jättänyt jälkeensä reippaan vastaisen mainingin ja lähes vastainen kevyt tuulikaan ei ennakoanut vauhdikasta matkantekoa.

Jo ensimmäisen tunnin jälkeen matkanteko alkoi muuttua tuulen nopeasti kohoessa. Tuuliennusteetkin tuleville tunteille muuttuivat taas nopeasti ja yhä kovenevan tuulen suunta asettui lännen ja luoteen välille, lähes vastaiseksi. Kasvanut aallokko vaati ruorissa olleelta Päiviltä jatkuvaa tarkkaavaisuutta - alirikattuun ja painavaan edelliseen veneeseen verrattuna - lähes jollamainen EF34 vaati herkkää kättä ja hyvää ennakkointia. Päiville lankeaa luonnollisesti ruorimiehen paikka kovassa aallokossa, sillä hän kärsii herkästi pahoinvoinnista lähes kaikkialla muualla veneessä paitsi juuri ruorin takana.

Harmittelimme hetken Kristiinankaupungissa vaihtamaamme purjetta, toki olisihan keulassa nyt olevaa kevyttä genoaa aina mahdollista reivata rullaamalla. Päädyimme kuitenkin jatkamaan purjehdusta toistaiseksi reivaamattomalla isolla ja kokonaan avatulla kevyen tuulen genoalla, sillä huomasmme veneen vauhdin ja nousukulman pysyvän huomattavasti seuralaisiamme parempana eikä veneen peräsin menettänyt kertaakaan otettaan tiukasta kallistuksesta huolimatta.

Höga Kustenin korkeat tunturit näkyivät pitkälle avomerelle jo tunteja ennen rannikolle saapumista. Veneretkikuntamme oli rannikon lähestyessä kovassa tuulella levällään oman veneemme ollessa vain vähän pohjoiseen alkuperäisestä kurssissaan kohti Härnösandia. VHF-keskustelussa punnitsimme vaihtoehtoja - pohjoiseen päätyneen venekaksikko harkitsi hetken, kannattaisiko heidän suunnata kohti Örnsköldsvikiä, mutta lyhyen pohdinnan jälkeen molemmat päätyivät kuitenkin seuraamaan alkupeleistä suunnitelmaa. Rannikon lähestyessä vellova maininki väheni ja tuulikin tyyntyi nopeasti. Kokosimme joukkomme viimeisillä maileilla ennen Härnösandiin saapumista

Härnösandissa on kaksi vierasvenesatamaa, josta me valitsimme pohjoisen muiden eskaaderiin kuuluvien merikarhulaisten ollessa kääntösillan etelän puolella, Kaupungin keskustassa oleva satama ei omilla palveluillaan pröystäillyt: välttämätön suihku ja wc sekä sähkö riittivät kuitenkin omiin tarpeisiimme. Sataman lähellä sijaitsevasta Lidlistä haimme seuraavana aamuna täydennykset seuraavia päiviä varten ja miesporukkamme päätti vierailla

Härnösandin automuseossa, jossa on mainoksen mukaan koko Ruotsin laajin autokokoelma.

Härnösandin automuseo ei arkkitehtuurilla komeille - kokoelmallaan sitäkin enemmän. Totesimme porukalla, että museossa vierähtäisi helposti useampikin tunti. Kevyellä, lähes humoristisella otteella toteutettu valtava kokoelma esitteli koko autoilun historian alkuajoista lähes tähän päivään. Osa kokoelmista oli koottu kronologisessa järjestyksessä pääosa kuitenkin auton valmistusmaan perusteella. Näyttelyssä vilahti niin Harry Potter Ford Angliassa kuin Mr Bean brittivalmisteisessa kolmipyöräisessään. Saksalaisten autojen osastolla taustalla soi Nena ja "99 Luftballons", Volvo-kokoelmaa säesti tietysti Abba ja "Winner takes its all". Ehdottomasti käymisen ja viiptymisen arvoinen paikka.

Koska venekolmikkomme oli valmiiksi nostosillan pohjoispuolella, sovimme

illalla Merikarhueskaaderin vetäjän kanssa, että voisimme toimia etujoukko-
na seuraavassa satamassa Häggvikissä ja ottaa perillä muut eskaaderiveneet vastaan.

Aamu valkeni harmaana, sumuisena, tuulettomana ja myös sateisena. Tankkasimme veneiden polttoainetankit täyteen sataman suulla olevalla tankkasasemalla ja lähdimme matkaan.

Häggvik

Häggvik on kuvausten perusteella idyllinen pieni vierassatama, jonne saapuminen on erityisen mieleenpainuvaa. Kuvaus oli varsin osuva. Höga Kustenin rannikko on pääsääntöisesti syvää ja vähäiset karikot on ruotsalaiseen tapaan karttoihin erittäin hyvin merkittyjä. Lähestyessämme kyläsatamaa korkeat tunturimaiset kukkulat reunustivat väylän molemmin puolin kapeaa salmea ja laguunimaiseen lahteen saapuessamme satama poijuineen erottui ympäristös-

tään. Kiinnittyminen poijuihin sujui helposti ja laiturissa riitti syväystä myös rannanpuolen kylkikiinnityjille.

Kun loput eskaaderin veneet saatiin kiinnitettyä, kävelimme parin kilometrin matkan erikoiseen ”ulkoilmamuseoon” Mannaminneen. Museon kuvaileminen ei ole ihan helppoa: kokelma koostui vähän siitä sun tästä tavarasta, huomion kiinnittyessä kuitenkin vanhaan raidekalustoon ja muutama vanhoihin huonokuntoisiin rannalle nostettuihin aluksiin.

Päätimme päivän 3 kilometrin pyöräretken läheiseen Nårdingrålen kylään, jossa sijaitsi tuntia aikaisemmin sulkeutunut ICA sekä paikallinen kirkko. Ilta päättyi ruotsalaiseen vierasvenesataman saunaan ja uintiin vilpoisassa merivedessä.

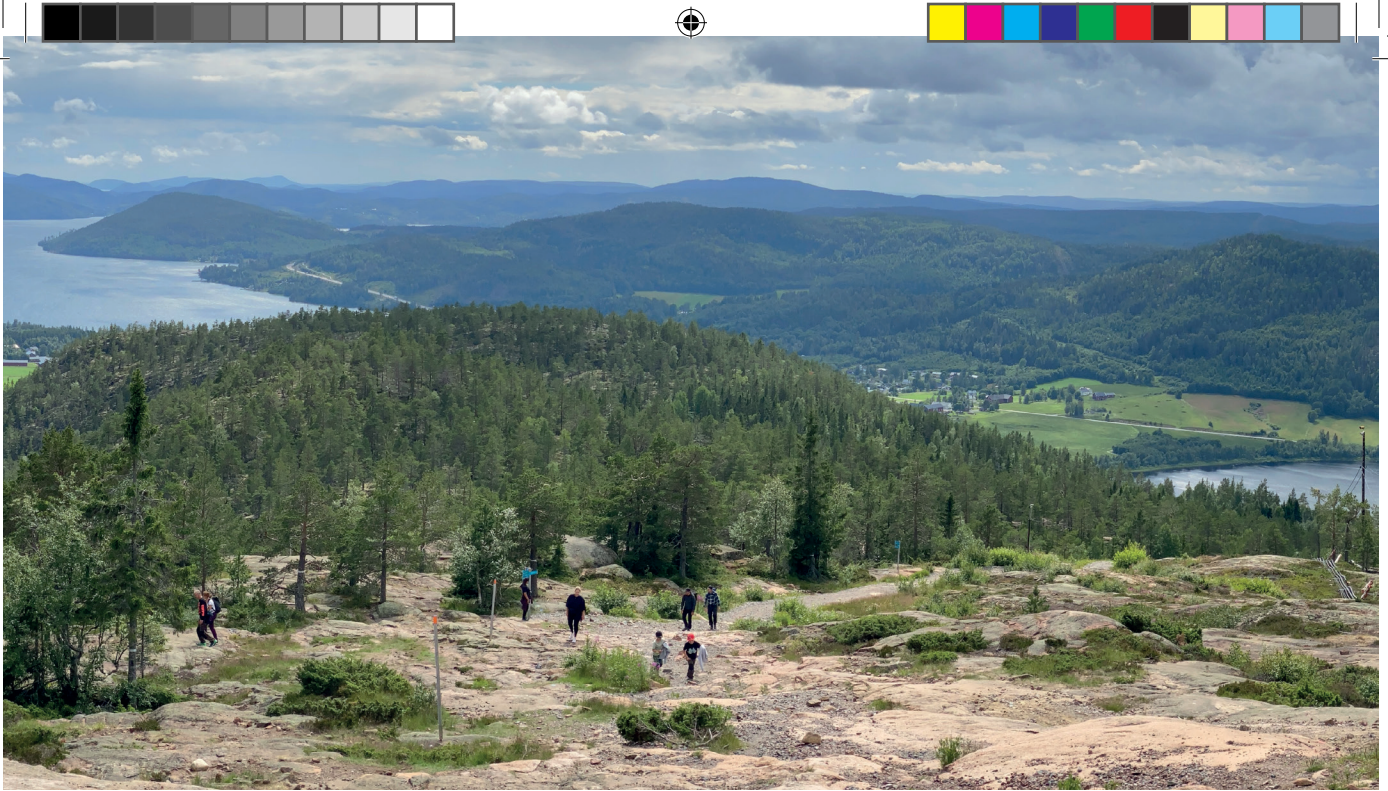
Norrfällsviken

Kolmen veneen etujoukkomme starttasi aamulla matkaan hyvissä ajoin kohti seuraavaa satamapaikkaa Norrfällsvikeniä. Kolmen tunnin purjehdus sujui kohdallisessa sivumyötäisessä tuulessa ja mainingissa. Rantautuminen tehtiin tällä kerralla poijujen puuttuessa kylkikiinnityksellä. Päädyimme kiinnittämään ensimmäisenä saapuessamme kolme

venettä rinnakkain. Betoniponttoonilaituri oli parhaat päivensä nähnyt jo vuosia sitten, laiturin omat kiinnitykset näyttivät epävarmoilta ja käyntiramppi kiinteään laiturin ja ponttoonin välillä oli pahasti kallellaan. Sataman viereisellä rannalla oli kaunis punamullan värinen hyväkuntoinen entinen kalastajakylä ja alueen luontopolku houkutteli kävelylenkille. Maanousema Höga Kustenilla on n. 8 millimetriä vuodessa ja vuosituhansien aikana esiin nousseet rannat muodostavat paikoitellen satojen metrien pyöreäksi hioutuneiden punertavien kivien pirunpellon aivan meren rantaan. Luontopolku kiersi rannan kautta kallioille ja metsän kautta takaisin satamalahteen.

Docksta

Aamu valkeni kirkaana ja tuulisena. Koska olimme nipun reunimmainen vene, irtauduimme rannasta ensimmäisenä, muiden seuratessa välittömästi perässä. Reilun kahden tunnin purjehduksen jälkeen saavuimme Dockstan satamaan, jonka vierestä nousee 286 metriä korkea Skuleberget. Vuoren huipulla sijaitsee kahvilaravintola Topptugan upealla näköalapaikalla. Olimme varustautuneet reissulle lähtiessämme päivävaelluksia varten, joten kokoon-

Skuleberget

nuimme porukalla kauniissa säässä hyvin jalkineiden ja reppujemme kanssa kuin ainakin pitkälle vaellukselle. Kiipeäminen Skulebergetille oli henkeäsalpavaan hieno kokemus. Hyvin merkitty reitti ja jatkuvasti upeammaksi muuttuvat maisemat rohkaisivat ripeään etenemiseen ja tunnin patikoinnin jälkeen saavuimme vuoren huipulla olevalle näköalapaikalle. Söimme maukkaan lounaan jälkiruokavohveleineen ja lähdimme takaisin rinnettä alas - tällä kerralla maisemia ihastellen hiihtohissillä.

Illalla istuimme eskaaderiporukalla satamaravintolassa kuohuviiniä nautiskellen ja seuraavaa siirtoa pohtien. Yöksi luvattiin kovenevaa tuulta jopa yli 20 metrin puuskilla etelästä ja Dockstan sataman ainoa avoin suunta oli juuri tuo etelä. Hyviä yöunia arvostaen päätimme lähteä vielä samana iltana peilityynellä säällä kohti seuraavaa suunniteltua satamapaikkaa.

Ulvö

Ulvön kalastajakylä sijaitsee Norra Ulvön ja Södra Ulvön saarten välisessä kapeassa salmassa Norra Ulvön etelärannalla. Rantaa lähestyttäessä näkymää hallitsee Ulvön rantahotellin maltilla ja tyyllillä toteutettu julkisivu. Kiinnityimme hotel-

lirannan vierasvenelaituriin - tällä kerralla perä laituria kohden ja keula kohti etelää poijuun kiinnittyneenä, kohta alkavaa kovaa tuulta ennakkoiden. Koska oma veneemme jäi jälleen reunimmaisiksi, päätimme laskea kumiveneen vesille ja kiinnittää keulan kiinni juoksu köydellä vielä toiseenkin poijuun, jotta koveneva tuuli ei pääsisi painamaan venettä laituria ja naapurin venettä vasten. Saman teimme hetken kuluttua kippareiden pyynnöstä muutamalle muullekin veneelle.

Viivymme Ulvössä lopulta kolme päivää ylellisestä satamasta nautiskellen. Seurueemme oli varannut hotellin ravintolasta hapansilakkamaistiaiset, jotka kuuluivat vakio-ohjelmaan Ulvössä vierailtaessa. Hapansilakan historia ja haju tuli kaikille tutuksi - maistiaisetkin hoideltiin rohkeasti.

Saunoimme hotellin erinomaisessa saunassa, uimme laiturilla olevassa uimaaltaassa ja kiipesimme Lotsberget:ille maisemia ihailemaan. Kuulimme, että sataman vastakkaisella rannalla olisi saunamökki, jonka saisi halutessaan käyttöönsä, kunhan itse huolehtisi puukiukaan lämmittämisestä. Kuskasimme kolmen miehen voimin polttopuut ja myös itsemme pienellä kumiveneel-

lämme saareen saunomaan. Kuulimme Ulvössä ollessamme, että Norfällsvikenin huonokuntoinen ponttoonilaituri oli kovassa tuulessa irronnut ja aiheuttanut satamassa melkoisen hässäkän.

Mjältön

Merikarhueskaaderin hajaantuessa lähdimme Ulvö:stä kolmannen päivän aamuna kolmen veneen porukallamme kohti seuraavaa etappiamme Mjältön saarta, jonne olisi lyhyt alle viiden mailin siirtymä Ulvöstä.

Sisäänajoreitti kauniiseen laguuniin oli kapea ja suojaista. Kaksi lahden pohjoisreunalla olevaa retkilaituria oli tarjonnut upeaan yöpymispaikan muutamille vielä paikalla oleville veneille, joiden miehistöt heräilivät saapuessamme rantaan. Emme aikoneet tällä pysähdyksellä viipyä pitkään, sillä tavoitteenamme oli vain huiputtaa Ruotsin korkein saari (236 metriä) ja viedä sen huipulle Suomesta mukanaamme tuomat kivet. Mjältön huipulle kiipeäminen sujui reippaasti ja pakollisten kuvaussessioiden ja eväiden nautiskelun jälkeen palasimme

takaisin veneille jatkaaksemme matkaa tyyneessä kelissä kohti seuraavaa kalastajakylää.

Bönhamn

Paluumatkamme ensimmäinen satama- paikaksi valikoitunut Bönhamn on idyllinen entinen kalastajakylä, jonka rannan tiiviisti vieri viereen rakennetut veneajat ja pienet talot ovat nyt mökkiläisten kesäasuntoina. Vierasvenesatama toimii täälläkin itsepalveluperiaatteella, mutta emme juuri enempää Ulvön jälkeen kaivanneetkaan. Illan päätimme kävelylenkkiin ja leppoisaan petankkiturnaukseen rannan tuntumassa omalla porukallamme.

Sundsvall

Aikainen aamulähtö Bönhamnista hoidettiin hiljaa, varoen häiritsemästä muita satamassa vielä nukkuvia venekuntia. Matkaa jatkettiin edelleen kolmen veneen letkassa tyyneessä ja aurinkoisessa säässä autopilottien hoitaessa suunnanpidon. Lähes 50 mailia koneajoa ennen saapumista Sundsvalliin ei mieltä juuri

Bönhamn

s/y Daniela ja s/y Pegasos Mellanfjärdenin edustalla

ylentänyt eikä uudehkoon, lähes kaupungin keskustassa sijaitsevaan vierassatamaan saapumisenkaan sykähdytännyt - satamamaksut hoidettiin auto- maatilla ja henkilökuntaa tai varsinaisia palveluja satamasta ei löytynyt, suihku ja wc:tä lukuunottamatta.

Tiesimme, että Hjärtmannsin veneliikkeen keskuspaikka on Sundsvallissa ja vielä varsin lähellä satamapaikkaamme, joten kävimme porukalla iltapäiväkävelyllä ja enemmän tai vähemmän tarpeellisilla venetarvikeostoksilla. Ilta päättyi erinomaiseen pizzaillalliseen kaupungin keskustassa.

Mellanfjärden

Matkaa seuraavaan etappisatamaamme Mellanfjärdeniin olisi 35 mailia, joten halusimme päästä liikkeelle kohtuullisen ajoissa. Käynti lähikaupassa ja veneiden tankkaus vieraavensataman tuntumassa hoitui aamulla ripeästi. Meri oli lähes tyyni edelleen, joten matkaa olisi taas taitettava konevoimalla. Päästyämme avoimille vesille huomasimme maininkien korkeuden kasvaneen ja veneemme rullasivat ikävästi ilman kulkua vakauttavia purjeita.

Puolimatkan lähestyessä havaitsimme nopeasti nousevan sakean sumun, joka rajasi näkyvyyden alle 100 metrin. Liikennettä koko merialueella oli AIS:in perusteella erittäin vähän joten matkanteko rullaavassa mainingissa sujui edelleen autopilotin avustamana samaa reilua kuutta solmua lähiympäristöä tarkasti kuitenkin tähystäen.

Muutamaa mailia ennen määränpäättä sumu kuitenkin hälveni ja kiinnittyminen jo lähes täynnä olevaan Mellanfjärdenin entisen kalastajakylän vierassataman terassilaituriin sujui eleettömän rauhallisesti. Rannan ravintolassa oli kuhinaa ja läheiselle campingalueelle pystytettiin juuri paikallista musiikkifestaria. Kylässä oli pienen hotellin lisäksi myös tyylikäs herkkukauppa, josta oma venekuntamme hankki tuliaiset kotiin viemisiksi. Autolla liikkuvia matkailijoita oli liikkeellä runsaasti.

Segelvik

Koska seuraavaan etappisatamaamme olisi taas matkaa 46 mailia päätimme lähteä liikkeelle aikaisin aamulla. Aamu tyynellä merellä oli poikkeuksellisen upea. Edellisen päivän maininki oli tasaantunut ja tunnelma oli seesteisen rauhallinen.

Segelvikin vierassatama on paikallisen purjehdusseuran oma pieni satama Hällgrundin loiston kohdalta itään. Kiinnittyämme saimme paikalliselta satamamestarilta vinkin pienestä ranta- saunasta niemenkärjen toisella puolen. Sauna toki pitäisi itse lämmittää. Sauna paljastui vähän leikkimökkiä suuremmaksi kopiksi, johon koko kuuden hengen seurueemme vaivalla ahtautui. Iltaa vietimme tällä kerralla venerannan grillipaikkaa hyödyntäen. Leppoisa ilta päätettiin yhteistuumin aikaisin, sillä seuraavana aamuna oli tarkoitus startata matkaan pian auringonnousun jälkeen.

Jomala - Ahvenanmaa

Aamu valkeni ilman suuria yllätyksiä tyynenä ja aurinkoisena. Tuuliennusteet lupasivat tuulen nousevan vasta ensimmäisen 35 mailin jälkeen, joten matkanteko olisi tuskaisen tapahtumaköyhää. Veneen kirjavarastosta onneksi löytyi vielä runsaasti luettavaa ja ruuanlaitokin veneen pentterissä sujui vaivatta ilman kallisteluja. Tuulen viriämistä tervehdimme riemulla ja nostimme isopurjeet jo ensimmäisten väreiden ilmaannuttua veden pintaan. Vähitellen tuuli nousi ja matka alkoi taittua hiljaisuudesta nauttien. Saavuimme määränpäähämme Ahvenanmaan Jomalassa sijaitsevaan Merikarhusatamaan alkuillasta. Yllätykseksemme satamassa oli runsaasti veneitä ja tietysti sauna lämpimänä.

Esko ja Päivi Mjältönillä

Kolme syytä poiketa Höga Kustenille:

1. **Rauhallisuus**
Heinäkuussa moni suomalainen purjehtija suuntaa kesällä purjevenensä Saaristomerelle tai Ahvenanmerelle ja erittäin moni jatkaa matkaansa edelleen Tukholman saaristoon. Heinäkuussa Tukholman saaristo onkin täynnä veneitä ja suosittu luonnonsatamatkin alkavat täyttyä jo aikaisin iltapäivästä. Höga Kustenilla heinäkuussa oli varsin rauhallista, vähäisistä veneilijöistä iso osa on suomalaisia.
2. **Maailmanperintökohde**
Höga Kusten ei ole suotta nimetty maailmanperintökohteeksi. Ainutlaatuinen maisema, pienet idylliset kalastajakylät, puhtaus ja ystävälliset mutkattomat ihmiset viehättävät varmasti kävijöitä. Päivävaelluksille runsaasti erinomaisia kohteita.
3. **Purjehdittavuus**
Vettä riittää lähes kaikkialla ja suojaista satamapaikkojakin löytää helposti.

TEPSILÄISET KILPAA MAAPALLON YMPÄRI

teksti ja kuvat: Mikko Hongell ja Elia Koski, s/y GalianaWithSecure

Kirjoittajien täysin tarkastamattoman tiedon mukaan ennen vuotta 2024 vain yksi Turun Pursiseuran jäsen on purjehtinut kilpaa maapallon ympäri. Hän on Ville Valtonen, veneenä Union Bank of Finland ja kilpailu oli vuoden 1989-90 Whitbread Round the World Race. 24. huhtikuuta vuonna 2024 tämä tepsiläisten joukko kolminkertaistui kertaheitolla, kun Mikko Hongell ja Elia Koski purjehtivat Ocean Globe Race kilpailun maalilinjan yli Cowesin pohjoispuolella ylittäen saman linjan, josta kilpailu starttasi 221 päivää aikaisemmin.

s/y GalianaWithSecuren tiimi lähtösatamassa

Projekti alkoi sekä Elian että Mikon osalta loppuvuodesta 2019 jolloin hakemukset lähetettiin sisään ja ensimmäisiä kertoja tutustuttiin veneeseen, kippariin ja porukkaan päiväpurjehduskien merkeissä. Siitä on tultu melkoinen matka tähän päivään. Parin vuoden karsintaprosessi päättyi lopullisen tiimin valintaan loppusyksystä 2021. Tästä varsinainen työ alkoi, kun vastualueet jaettiin ja itse veneen rakennus ja varustelu kisakuntoon alkoivat. Hoidettiin siinä yksi GGR-osallistumisenkin valmisteluineen, joka ikäväk-

semme päättyi Asterian uppoamiseen Intian valtamerellä. Vuodet 2022 ja 2023 olivat todella intensiivisiä ja ruuvia kiristettiin tasaisesti mitä lähemmäs starttia mentiin. Kenraaliharjoituksena toiminut Fastnet Race päättyi maston katkeamiseen yöllä pahassa aallokossa Englannin kanaalissa. Tämä loi vielä viimeisen stressi- ja loppukirimomentin, jonka lopputulos oli onneksi kisavalmis vene OGR:n starttiin mennessä.

Projektin kolme parasta

Ensimmäisenä parhaana juttuna nousee esiin purjehdustiimin kehitys projektin aikana. Tämä huipentui etenkin OGR:n kolmannen osuuden menestyksessä. Tulimme huonosta tasoituksestamme huolimatta osuudella kolmanneksi ja nousimme kokonaiskilpailussa neljännelle sijalle, jolloin kaikki oli mahdollista lähdeettäessä viimeiseen osuuteen. Löysimme veneeseen lisää vauhtia jatkuvasti ja opimme purjehtimaan juuri oikeilla purjekombinaatioilla kelien vaihdellessa. Manöverien tekeminen oli suorastaan nautinnollista, kun koko tiimi oli tehnyt ne useita kertoja kaikissa eri roo-

leissa. Ykköslegin hapuilut ja harjoittelut olivat selvästi selätetty ja homma toimi. Viimeinen yö ennen kolmoslegin maa-liintuloa Punta del Esteen oli huumaava, puskettiin venettä hullunkiihto silmissä ehkä kisan parhaimmalla draivilla. Osa ei malttanut vapaavahdistista huolimatta nukkua.

Kap Horn oli tietysti yksi kohokohtaisista. Kuukauden mittaisen ja vaarallisen Tyynenmeren vesiaavikon ylitys huipentui mahtavaan kallioiseen näkyyn, kun saavuimme alueelle tyypillisessä kelissä aamulla Capo de Hornos -saaren eteläpuolelle. Myötäistä tuulta oli 15–20m/s ja aallot kaatuivat toisinaan sitloodaan, juuri niinkuin legendaarisella Kap Hornilla kuuluukin. Tästä hetkestä oli haaveiltu ja sitä oli odotettu. Kap Hornin kierto myös antaa todella konkreettisesti kotivesille saapumisen fiiliksen. Kun Horni on kierretty ja kurssi taittuu koiliiseen, katoaa kuin taikauskusta viikkojen ajan jatkuvasti läsnä ollut etelänmeren valtaisa maininki. Yhtäkkiä on hölmistynyt oli, miten täällä voi olla näin tasaisista? Ihan ku Airistolla olis!

Elia, Mikko ja Tepsin viiri Kap Hornilla

Kuumaa menoa Päiväntasaajalla

Luonnollisesti maalilinjan ylitys oli varsin ikimuistoinen hetki. Koska tahansa elämässä tuleekaan olemaan tiukkaa, saa tuon hetken muistelemisen varmasti hymyn huulille. Siinä konkretisoitui yhdessä hetkessä todella monta asiaa; kilpailun päätös, perheiden jälleennäkeminen ja pitkän projektin intensiivisimmän osuuden päätös. Samalla oli haiketta ilmassa, jotain hienoa päättyi.

Mainittakoon vielä bonuksena ykköselgin maaliintulo Etelä-Afrikkaan 48 päivän purjehduksen jälkeen. Ensimmäinen koettelemus kaikkine mausteineen oli ohi, kun navakassa tuulessa ja pimeässä illassa pääsimme laituriiin. Lähes totaalinen eristäytyminen ihmiskunnasta vaihtui kertaheitossa Rugbyin maailmanmestaruutta juhliwaan ja täysin sekaisin olevaan Kapkaupunkiin. Mestaruus ratkesi samoihin aikoihin, kun astuimme laiturille, olimme todel-

la ihmeissämme ja jopa peloissamme mihin olemme oikein tulleet, meininki oli kuin Suomen vappu ja leijonien kultajuhlat yhdistettynä. Koimme varmasti elämämme suurimman kontrastin.

Projektin kolme kurjinta

Elia kertoo: koko projektin kurjin juttu tapahtui noin 6 viikkoa ennen OGR:n starttia, kun masto tuli alas Fastnet-kilpailun ensimmäisen yönä. Onneksi ihmismahingoilta vältyttiin ja saimme ihmien kaupalla ja kovalla työllä korjatun ja vahvemman rikin ylös ennen starttia.

Mikko kertoo: projektin kurjin aika oli itselle koko kilpailun ensimmäinen viikko. Ikävä tuolloin 2-vuotiasta poikaani kohtaan oli raastava. Olin juuri pitänyt häntä sylissäni laiturilla ja näkisin hänet seuraavan kerran vasta 8 kuukauden jälkeen. Viikon jälkeen ikävään tottui ja siitä sai jo voimaa. Loppujen lopuk-

si sain vanhemmiltani joululahjaksi menopaluu-lennot Suomeen Uudesta-Seelannista, joten ero oli vain vajaa 4kk + vajaa 4kk.

Kuvittelimme ennen kilpailua, että kurjat hetket olisivat olleet Etelänmeren kylmissä ja märissä olosuhteissa, mutta kun mennään kovaa vauhtia myötätuuleen hyvät Ursuitin varusteet päällä, niin se oli oikeastaan parasta aikaa. Tämä taisi päteä ennen kaikkea suomalaisiin tiimeihin, jotka olivat tottuneet Itämeren kylmiin olosuhteisiin. Pahimmat hetket olivat päiväntasaajan molemmin puolin paahtavissa helteissä, jolloin veden lämpötila nousi pahimmillaan 32 asteeseen. Se tarkoitti veneen sisällä jotain 35-45 astetta lämmintä. Tilannetta voisi verrata siihen, että asuisi kevyesti lämmitetyssä saunassa noin kahden viikon ajan. Pahimmillaan tilanne oli, kun kannelle lensi vettä vastatuuleen mentäessä, silloin jouduimme sulkemaan ilmanvaihdossa tärkeät kansiluukut. Kampeit itsesi punkkaan ja yritit olla ai-

van paikallaan toivoen, että hiki loppuu jossain kohtaa virtaamasta.

Kurjin yksittäinen ajanjakso osui eteen kuitenkin Azorien jälkeen viimeisellä osuudella. Olimme lohduttaneet itseämme päiväntasaajan helteissä ja pasaati-tuulten monotonisessa sivuvastaisessa sillä, että Azorien jälkeen pääsemme vielä kerran koviin myötätuuliin ja vauhdilla maaliin. Atlantin yli menee tuohon aikaan normaalisti jatkuvalla syötöllä matalapaineita lännestä itään, ja tällaisen eteläreunaan hypätessä voi päästä melko expressinä Englantiin. Ensimmäinen nopeampien veneiden joukko oli päässyt matalapaineisiin kiinni ja paahtoivat myötätuulella kohti Cowesia, kun saavuimme Azorien nurkille.

Huonoksi onneksemme koko pohjois-Atlantin kokoinen korkeapaine parkkeerasi alueelle ja jäimme killumaan pläköön 3 vuorokaudeksi. Kun vihdoinkin saimme tuulta, niin voimakas myötätuuli olikin vaihtunut reippaaksi vastatuuleksi, jota

Märkää menoa Etelänmerellä

Sunnuntaipäivällinen valmistumassa

oli odotettavissa maaliin asti. Samalla, kun mahdollisuudet pärjätä kokonaiskilpailussa karisivat tiehensä, niin piti henkisesti valmistautua melkein kolmen viikon pesukonekryssiin viikon nautinnollisen alamäkisurffailun sijaan. Mikko muistelee, että kryssipäivänä 10 oli ainoa kerta kisan aikana, kun tosissaan oli sitä mieltä että pitäisi olla jossain muualla kuin tässä veneessä. Eliaa harmitti kryssin ekat 3 vuorokautta tosi paljon, jonka jälkeen tilanteeseen sopeutui ja alkoi löytää huumoria sen surkuhupaisuudesta.

Lähtisitkö uudestaan?

Elia: Lähtisin uudestaan ainakin ensimmäistä kertaa, mutta nyt kun koko kierros on kertaalleen tehty, niin aion keskittyä seuraavaksi lyhyempiin kisoihin. En pidä kuitenkaan mahdottomana purjehtia jotain legiä tai vaikka koko kisaa joskus tulevaisuudessa. Uskoisin, että monet OGR 2023 purjehtijoista lähtevät uudelleen.

Mikko: Periaatteessa miksi ei, jos täydellinen projekti tulisi vastaan. Toki elämän muut asiat, kuten esim. avioeron välttäminen tuottaa ainakin seuraavaksi 15 vuodeksi kielteisen vastauksen kokonaiseen kierrokseen.

Mitä jäi käteen?

Koko OGR-projekti antoi valtavasti. Rakensimme projektin yhdessä Tapion ja tiimin kanssa ihan sponsori-hankinnasta ja veneen rakentamisesta lähtien, joten oppia tuli rutkasti tämän kokoluokan purjehdusprojektin kaikista vaiheista. Tiimi valikoitui pitkän ja huolellisen prosessin kautta. Tämän seurauksena muodostui unelmatiimi ja läheiset ystävyysuhteet, jotka jäävät elämään projektin jälkeen. Itse kisa opetti parhaalla mahdollisella tavalla valtameripurjehdusta perinteisin keinoin. Navigoimme sekstantilla ja paperikartalla. Tärkein tieto tulevasta säästä katsottiin taivaalta ja barografista. Jokainen tiimin jäsen kerrytti henkilökohtaiseen lokikirjaan vähintään 600 merimailia, suurin osa useita tuhansia maileja, sekstanttinaavigointia. Radion tai sääfaksin kautta saatiin toisinaan vaihtelevan laatuista säätietoja esimerkiksi isobaarikarttojen muodossa. OGR on tosi pitkä kilpailu ja vene pitää saada kulkemaan parasta mahdollista vauhtia vahdista toiseen. Tämä opetti kärsivällisyyttä ja monenlaisia kilpapurjehdustaitoja. Samalla jokainen varmasti oppi miten tällaisen tiimin sisällä pitää toimia, mitkä asiat jonkun tekemisessä saavat hänelle sädekehän päälleen ja mitkä jutut taas eivät tällaisessa dynamiikassa toimi. Jokaisesta saatiin karistettua vähintään ripaus meissä jokaisessa asuvaa itsekeskeytyttä pois ja näkemään mikä voima on toisen auttamisessa.

Elia: Jokaisella purjehtijalla oli vastuullaan yksi tai useampi veneen osa-alue. Minulla oli vastuullani veneen riki. Tämä oli iso vastuu etenkin, kun riki oli jo kertaalleen tullut alas ennen kilpailua. Pitkässä valtamerikilpailussa rikiin kohdistuu huomattava määrä räsitystä ja kaikki paikat kuluvat ihan eri tavalla kuin normaaliolosuhteissa. Kävin rikin

läpi 1–2 kertaa päivässä kannen tasolta (välillä kiikaroiden rikin läpi) ja kiipesin tarkastamaan sen vähintään kerran viikossa. Monesti jouduimme tekemään myös pieniä korjauksia mastossa osuuk-sien aikana. Välietapeissa koko riki huollettiin, trimmattiin ja hajonneet osat korjattiin. Tämä opetti vastuunkantoa todella tärkeässä ja koko tiimin turvallisuutta koskevassa asiassa. Ei saanut jättää mitään mahdollisuutta sille, että riki tulisi alas tuhansien mailien päässä lähimmästä rannasta ja pahimmillaan tekisi kylkeen reiän.

Toimin projektin turvallisuusvastaavana ja tästä hommasta jäi tietysti paljon osaamista käteen. Vastaavan projektin turvallisuuspuolen suunnittelu ja toteutus on nyt melko hyvin hanskassa. Itse kisassa toimin vahtipäällikkönä, ja olin itseasiassa ainoa kisan alusta loppuun toiminut vahtipäällikkö. Tuo homma opetti ymmärtämään ja lukemaan ihmisiä, vastuunkantoa ja johtamista. Kaiken kaikkiaan isoja asioita jäi käteen, näin pitkässä ja vaativassa hommassa väkisin kasvaa ja muuttuu myös ihmisenä.

Mikko: Muistan kakkoslegin ekoissa kosteissa ja kylmissä keleissä kun yöllä puin heiluvassa veneessä valmiiksi läpimärkiä kamoja päälle ja vähän turhautti toimenpiteen kesto, hankaluus, kylmyys ja kosteus. Laskeskelin nopeasti, että tälle legille on vielä noin 100 vahtiin heräämistä ja kamojen pukemista edessä. Ei auttanut kuin nauraa. Esimerkin tilanteesta ja muista vastaavista oppi tuntemaan omaa henkistä kanttiaan ja harjoittamaan kärsivällisyyttä. Voi luottaa että tottuu ja sopeutuu mitä ihmeellisimpiin asioihin.

Omaa perhettä ja meidän yhteistä aikaa arvostan entistä enemmän. Arvostus vaimoa kohtaan on todella korkea, hänen mahdollistaessa minun unelmani hänen ollessa ei niin vähälumisen talven verran yksinhuoltajana lapsi sylissä lumikolaa työntäen Suomen pimeydessä. Vetää nöyräksi, kun joku tekee sinun eteesi isoja uhrauksia. Käteen jäi myös hieno ja kansainvälinen OGR-purjehtijoiden yhteisö ja useita ystäviä eri tiimeistä.

Maalissa!

Lopuksi

Projekti oli kaikin puolin massiivinen, haastava, historiallinen, antoisa ja onnistunut. Väitämme ettei Suomessa kukaan muu kuin Tapio Lehtinen olisi onnistunut vetämään vastaavaa suomalaisprojektia 33 vuoden tauon jälkeen rahoitusmallin ollessa puhtaasti sponsorivarat. Melkoisen määrän periksiantamattomuutta ja sitkeyttä tuo ukko tämän projektin myötä osoitti. Iso kiitos siis Tapiolle koko homman mahdollistamisesta. Iso kiitos myös koko tiimille, josta muodostui kuin toinen perhe ja jossa aidosti kukin toisensa jälkeen venyi, pinnisti ja uhrasi itseään muiden ja yleisen edun puolesta. Iso kiitos myös tukiyhdistykselle ja sen myötä kaikille meitä seuranneille ja tukeneille, teidän osuus on ollut merkittävä.

Toivomme, että tulevien vuosien aikana vastaavia Suomalaisprojekteja tulee lisää ja pallon kilpaa kiertäneiden tepsiläisten joukko kasvaa entisestään. Voidaan sitten porukalla järjestää pyhiinvaelluksia nestori Valtosen alkuperäistä tiimitakkia ihastelemaan.

GULLKRONA TWOSTAR

8.6.2024

StudioKukka/Kari Heikkilä

FR 1

SIJA	FIN	VENE	PÄÄLLIKKÖ	VENETYYPPI.	SEURA	FR	MAALI	P.AIKA.	T.AIKA.
1	7540	dat wor et	Esa Mach	X-332	ASS	0.9515	16:22:13	5:22:13	5:06:35
2	11452	Tempo	Eero Heino	Arcona 340	TPS	0.9929	16:12:35	5:12:35	5:10:22
3	11565	Kaminami	Antti Niiiranta	Rogers 10M	TPS	1.0928	15:55:47	4:55:47	5:23:14
4	11918	Namaste	Elina Koivisto	Dufour 34 HR	NPS	0.9689	16:47:14	5:47:14	5:36:26
5	26	Joy	Aki Ruohonen	Arcona 340	TPS	1.0118	16:35:39	5:35:39	5:39:37

FR 2

SIJA	FIN	VENE	PÄÄLLIKKÖ	VENETYYPPI.	SEURA	FR	MAALI	P.AIKA.	T.AIKA.
1	6313	Ilona Tuulikki	Ville Varjonen	IW 31	TPS	0.8414	17:15:33	6:15:33	5:15:59
2	92	Svepen	Ben Fredriksson	Smaragd	ASS	0.9004	16:55:24	5:55:24	5:20:00
3	12211	Wingman	Kalle Dahl	Dehler 29	TPS	0.9190	16:55:26	5:55:26	5:26:39
4	8670	Quest	Jukka Virtanen	Dehler 35 CWS	SP	0.9408	16:56:00	5:56:00	5:34:55
5	10611	Easy Blue	Antti Ivaska	Skippy 650CR	GK	0.8430	17:54:17	6:54:17	5:49:14

B&G CUP 2024

FR

	PURJENUMERO	VENE	PÄÄLLIKÖ	VENETYYPPI	SEURA	FR	YHT.	N
1	864	MeritH	Teppo Järä	H-vene	TPS	0.8166	55	7
2	4	Trial	Ville Harkke	5.5 Metre	TPS	0.8944	23	13
3	7540	dat wor et	Esa Mach	X-332	ASS	0.9666	43	14
4	105	Vixen	Valtteri Skovbjerg	X-35	TPS	1.0212	44	15
5	12211	Wingman	Kalle Dahl	Dehler 29	TPS	0.9254	41	28
6	3504	Prima Luce	Jussi Raittila	Beneteau First 35	TPS	1.0065	54	35
7	90	Chase	Lauri Nieminen	2.4 Metre	TPS	0.6451	90	42
8	92	Svepen	Ben Fredriksson	Smaragd	ASS	0.91	90	42
9	2004	Milou	Seppo Kaskimäki	Haj 2000	ASS	0.7841	92	44
10	4652	Aino	Jan Wennström	Albin Ballad	ASS	0.8502	102	54
11	10358	Pimu	Mika Lahti	Ridas 31	NNV	0.9505	121	73
12	31415	Skala	Oskari Huiskala	Finnulf 41	TPS	1.0649	125	77
13	19	Puckie	Linus Blomquist	6 Metre	ASS	0.9149	127	79
14	424	Polka	Valtteri Vuori	H-vene	TPS	0.8166	129	81
15	4280	Lumikki	Harri Kiiskinen	H 323	ASS	0.9085	138	90
16	22	Maussi	Davide Lamparelli	5 Metre	ASS	0.8929	155	107
17	244	Ondine	Risto Veivo	H-35	TPS	0.8998	159	111
18	51	Lotten	Juhana Salokivi	5.5 Metre	TPS	0.8697	164	116
19	25	Ulla	David Oliva	Ö8	TPS		168	120
20	727	Hoppuli	Kaarlo Soini	H-vene	TPS	0.8166	176	128
21	229	Hulivili	Juha Mondolin	Hai	HSS	0.7952	178	130
22	11955	Accablant	Jani Erola	First 40.7	TPS	1.0587	179	131
23	9161	Shere Khan	Olli Sarainmaa	J92	TPS	0.9785	184	136

PYYTINKARIN PURJEHDUS

14.-15.6.2024 RADAN PITUUS 82 MPK

FR 1

SIJA	FIN	VENE	PÄÄLLIKKÖ	VENETYYPPI.	SEURA	FR	MAALI	P.AIKA.	T.AIKA.
1	105	Vixen	Valtteri Skovbjerg	X-35 OD	TPS	1.0212	08:50:07	13:24:07	13:41:08
2	11565	Kaminami	Antti Niiniranta	Rogers 10M	TPS	1.0928	08:40:55	12:48:55	13:58:33
3	50260	Xanthippe	Tor Lundström	Baltic 43	SP	1.0536	08:57:28	13:19:28	14:01:11
4	78	Xanòna	Janne Lehto	X-35	TPS	1.0263	09:08:13	13:40:13	14:01:14
5	11141	Favola	Esa Lehto	Finnbuf 41	TPS	1.0587	09:04:01	13:24:01	14:09:29
6	11761	Amélie	Janne Lempiäinen	Bavaria 35 Match	SP	1.0077	09:29:01	14:09:01	14:15:17
7	3504	Prima Luce	Jussi Raittila	First 35	TPS	1.0065	10:21:10	15:01:10	15:06:28
8	15652	Feex	Pekka Koivisto	Elan37	TPS	1.0202	10:21:01	14:56:01	15:12:15
9	11955	Accablant	Jani Erola	Firts 40.7	TPS	1.0587	10:08:12	14:28:12	15:13:40
10	4538	Calocci	Matias Sandelin	Diva 39	TPS	1.0227	10:51:36	15:25:36	15:43:48
11	10970	Adelante	Mikko Lattu	One Off	TPS	1.1047	11:03:43	15:07:43	16:25:26

FR 2

SIJA	FIN	VENE	PÄÄLLIKKÖ	VENETYYPPI	SEURA	FR	MAALI	P.AIKA	T.AIKA
1	2850	Tetiaora	Jukka Nieminen	Avance 40	SP	0.9925	08:51:42	13:37:42	13:31:30
2	7540	dat wor et	Esa Mach	X332	ASS	0.9666	09:04:55	14:01:55	13:33:35
3	9681	Windrose	Henrik Sandholm	Dehler 34	ASS	0.9752	09:11:06	14:04:06	13:43:15
4	12094	Raindance Maggie	Andrej Svensson	Dehler 35	ESS	0.9877	09:30:17	14:18:17	14:08:94
5	10358	Pimu	Mika Lahti	Ridas 31	NNV	0.9505	09:51:02	14:55:02	14:12:20
6	11990	Bault	Steffi Westerlund	Grand Surprise	NPS	0.9844	09:42:16	14:31:16	14:18:16
7	12211	Wingman	Kalle Dahl	Dehler 29	TPS	0.9254	10:17:46	15:33:46	14:27:40
8	383	Marinella	Juhani Elonheimo	Swan 37	ASS	0.9259	10:30:25	15:43:25	14:37:48
9	11146	Sunchaser	Jyrki Eschner	Swan 43	N	0.9545	10:18:35	15:20:35	14:41:30
10	12214	Michele	Sami Tarkkonen	Sun Odyssey 35	TPS	0.9483	12:42:23	18:05:23	17:20:41

StudioKukka/Kari Heikkilä

StudioKukka/Kari Heikkilä

FR 3

SIJA	FIN	VENE	PÄÄLLIKKÖ	VENETYYPPI	SEURA	FR	MAALI	P.AIKA	T.AIKA
1	6313	Ilona Tuulikki	Ville Varjonen	IW 31	TPS	0.8414	10:51:32	16:51:32	14:16:58
2	244	Ondine	Risto Veivo	H-35	TPS	0.8998	10:42:14	16:10:14	14:38:55
3	155	Aliisa H	Severi Saarela	H-35	TPS	0.8913	11:27:00	17:00:00	15:20:00
4	4886	Vicious 2.0	Pete Siimes	H 323	TPS	0.9085	11:18:45	16:42:45	15:20:10
5	5964	2nd Hope	Anu Saarni	Inferno 28	KöyPS	0.8824	11:42:46	17:19:46	15:30:29
6	11731	Madde	Mikko Mellanen	Sun Odyssey 331	TPS	0.9016	11:34:34	17:01:34	15:32:04
7	6825	Muusi II	Juuso Räisälä	Elan 33	NPS	0.9024	11:58:54	17:25:54	15:57:13
8	4331	ElySION	Mauri Lindström	H 323	TPS	0.9085	12:38:38	18:02:38	16:40:03
9	12201	Ursula II	Janne Aaltonen	Oceanis 323	TPS	0.9016	13:33:04	19:00:04	17:30:34

DH

SIJA	FIN	VENE	PÄÄLLIKKÖ	VENETYYPPI	SEURA	FR	MAALI	P.AIKA	T.AIKA
1	11565	Kaminami	Antti Niiniranta	Rogers 10M	TPS	1.0928	08:40:55	12:48:55	13:58:33
2	6313	Ilona Tuulikki	Ville Varjonen	IW 31	TPS	0.8414	10:51:32	16:51:32	14:16:58
3	4886	Vicious 2.0	Pete Siimes	H 323	TPS	0.9085	11:18:45	16:42:45	15:20:10
4	4331	ElySION	Mauri Lindström	H 323	TPS	0.9085	12:38:38	18:02:38	16:40:03

KOKONAISTULOKSET 10 PARASTA

SIJA	FIN	VENE	PÄÄLLIKKÖ	VENETYYPPI	SEURA	FR	MAALI	P.AIKA	T.AIKA
1	2820	Tetiaora	Jukka Nieminen	Avance 40	SP	0.9925	08:51:42	13:37:42	13:31:30
2	7540	dat wor et	Esa Mach	X-332	ASS	0.9666	09:04:55	14:01:55	13:33:35
3	105	Vixen	Valtteri Skovbjerg	X-35 OD	TPS	1.0212	08:50:07	13:24:07	13:41:08
4	9681	Windrose	Henrik Sandholm	Dehler 34	ASS	0.9752	09:11:06	14:04:06	13:43:15
5	11565	Kaminami	Antti Niiniranta	Rogers 10M	TPS	1.0928	08:40:55	12:48:55	13:58:33
6	50260	Xanthippe	Tor Lundström	Baltic 43	SP	1.0536	08:57:28	13:19:28	14:01:11
7	78	Xanöna	Janne Lehto	X-35	TPS	1.0263	09:08:13	13:40:13	14:01:14
8	12094	Raindance Maggie	Andrej Svensson	Dehler 35	ESS	0.9877	09:30:17	14:18:17	14:08:04
9	11141	Favola	Esa Lehto	Finnulf 41	TPS	1.0587	09:04:01	13:24:01	14:09:29
10	10358	Pimu	Mika Lahti	Ridas 31	NNV	1.0077	09:51:02	14:55:02	14:12:20

URSUIT CUP

Optimisti

1	<i>Alda Murto TPS</i>	<i>FIN 1144</i>	56
2	<i>Nooa Ahola TPS</i>	<i>FIN 960</i>	135
3	<i>Lauri Koskinen NPS</i>	<i>FIN 706</i>	180
4	<i>Tuukka Mäkeläinen NPS</i>	<i>FIN 1069</i>	197
5	<i>Niilo Blom TPS</i>	<i>FIN 919</i>	204
6	<i>Auri Kynnäräinen NPS</i>	<i>FIN 703</i>	214
7	<i>Urho Ettala TPS</i>	<i>FIN 002</i>	294
8	<i>Paavo Koivunen TPS</i>	<i>FIN 709</i>	306
9	<i>Klara Murto TPS</i>	<i>FIN 712</i>	334
10	<i>Matilda Öhman ASS</i>	<i>FIN 493</i>	352
11	<i>Oskari Rapo NPS</i>	<i>FIN 012</i>	363
12	<i>Oosa Salo TPS</i>	<i>FIN 007</i>	394

Europe

1	<i>Anni Helenius TPS</i>	<i>FIN 837</i>	38
2	<i>Karolina Pettersson TPS</i>	<i>FIN 81</i>	93
3	<i>Santeri Holmberg TPS</i>	<i>FIN 878</i>	98
4	<i>Lydia Brenner TPS</i>	<i>FIN 450</i>	98

Kuva: StudioKukka/Kari Heikkilä

KIERTOPALKINNOT 2024

Risto Järvisen keskiviikkomalja
E-jollat Ursuit Cupin luokkavoittaja
Anni Helenius

Turun Kristallin keskiviikkomalja II
Optimistijollat, Ursuit Cupin luokkavoittaja
Alda Murto

Taistelijanmalja
Niilo Blom

Piriste 13 - lautanen
Nooa Ahola

Kari Lahtisen Optimistihaarikka
Alda Murto

Otsiria-pokaali
Urho Uttu

Tulevaisuuden Toivon Tuoppi
Siri Jutila

Minna Aallon pokaali parhaiten
menestyneelle tytölle
Karolina Pettersson

Vuoden juniorisuoritus
Karolina Pettersson

Vuoden valmentaja
Charlotte Lehtonen

Vuoden kilpailujärjestäjä
Timo Kairama

Vuoden tuomari
Karoliina Rytönen

Lentävä Pursiseuralainen
RommiRunt-järjestäjät

Pyytinkarin IMS-pokaali
Ilona Tuulikki / Ville Varjonen TPS

Pyytinkarin pokaali
Tetiaora / Jukka Nieminen SP

Alfadatan pokaali
Vixen / Valtteri Skovberg TPS

Niinirannan malja
Tetiaora / Jukka Nieminen SP

DH-kannu
Kaminami / Antti Niiniranta TPS

Lundenin lenkki
Kaminami / Antti Niiniranta TPS

Kokkiparan kattila
Ursula / Janne Aaltonen TPS

B&G Cup
MeritH / Teppo Järä TPS

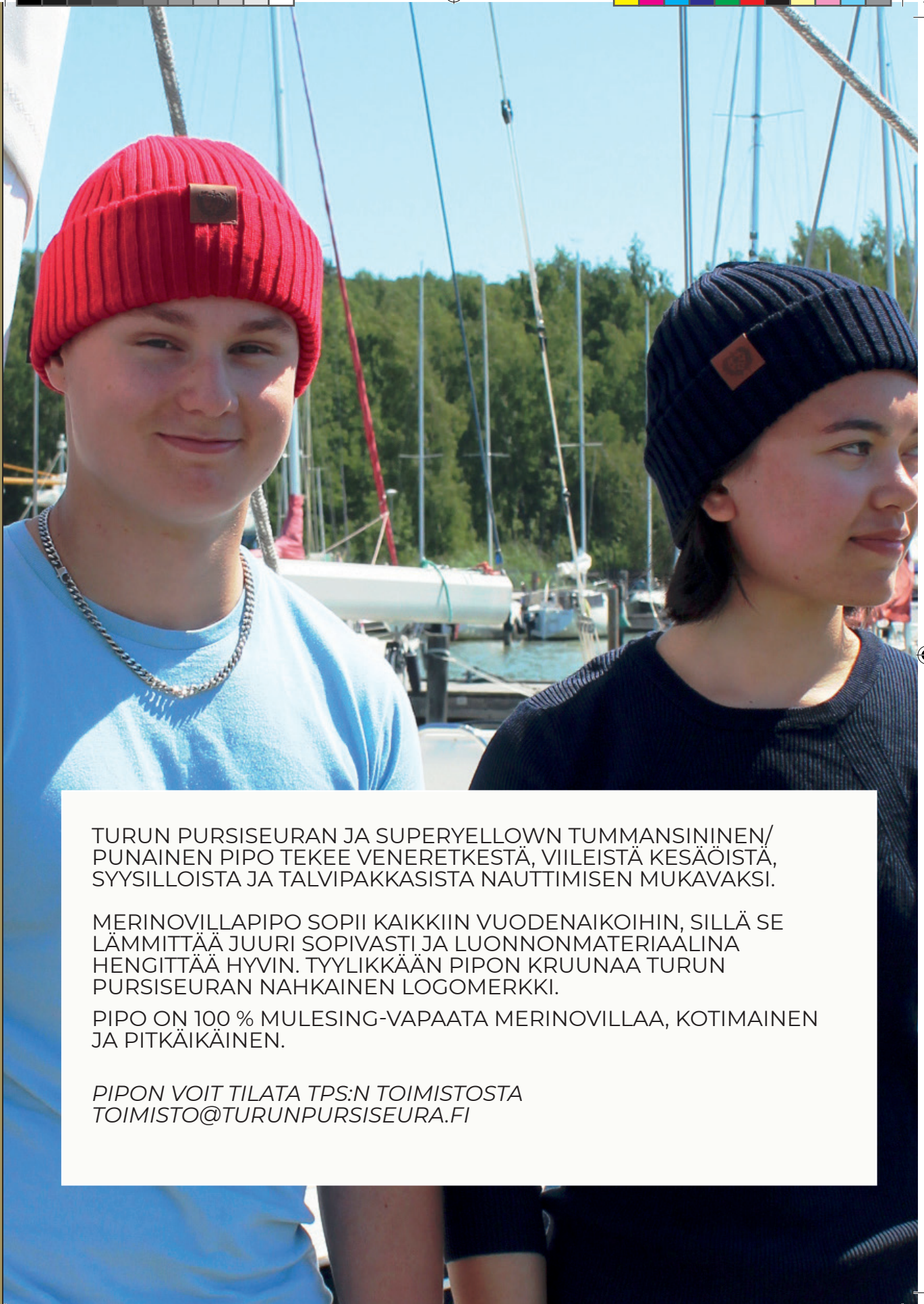
Saaristomeren FinRating-ranking
Ilona Tuulikki / Ville Varjonen TPS

Saaristomeren FinRating-ranking
paras FR1 vene (mittaluku yli 0.9400)
Kaminami / Antti Niiniranta TPS

Avomeripurjehtijoiden lyhty
Ilona Tuulikki / Ville Varjonen TPS

Auran Kultaseppä Oy:n kunniapalkinto
Kaminami / Antti Niiniranta TPS

Hallituksen tunnustuspalkinto
MeritH / Teppo Järä

TURUN PURSISEURAN JA SUPERYELLOWN TUMMANSININEN/
PUNAINEN PIPO TEKEE VENERETKESTÄ, VIILEISTÄ KESÄÖISTÄ,
SYYSILLOISTA JA TALVIPAKKASISTA NAUTTIMISEN MUKAVAKSI.

MERINOVILLAPIPO SOPII KAIKKIIN VUODENAIKUIHIN, SILLÄ SE
LÄMMITTÄÄ JUURI SOPIVASTI JA LUONNONMATERIAALINA
HENGITTÄÄ HYVIN. TYLLIKKÄÄN PIPON KRUUNAA TURUN
PURSISEURAN NAHKAINEN LOGOMERKKI.

PIPO ON 100 % MULESING-VAPAATA MERINOVILLAA, KOTIMAINEN
JA PITKÄIKÄINEN.

*PIPON VOIT TILATA TPS:N TOIMISTOSTA
TOIMISTO@TURUNPURSISEURA.FI*

SKIPPERI FLEET

VENEILY ON MAHTAVAA, VENEEN OMISTAMINEN #S*%@STÄ!

LIITY POHJOISMAIDEN
SUURIMPAAN VENEILY-
PALVELUUN!

[SKIPPERI.FI/FLEET](https://www.skipperi.fi/fleet)

Skipperi Fleet -jäsenyys sisältää:

- Skipperi -sovellus, jolla varaat ja otat veneet käyttöön
- Rajattomasti veneilyä (touko-lokakuu)
- Takuun viikottaiselle veneilylle
- Runsaasti täysin varusteltuja Yamarin-veneitä ympäri Suomen
- Kymmeniä satamia eri puolella Suomea
- Skipperi Akatemia -online veneilykurssi
- Käytännön veneilykoulutus aloittelijoille
- Veneiden varaus ja käyttö Skipperi-sovelluksella
- Skipperi Kohteet -digitaalisen veneilykohdepalvelun

SKIPPERI

NYT MYÖS HANGOSSA!

Leevene

VENEIDEN KORJAAMISEN JA HUOLTAMISEN ERIKOISOSAAJA

RUNKO- JA KÖLIKORJAUKSET

Teemme lasikuituveneisiin runko- ja kölikorjaukset sekä pienet ja suuret korjaukset yli 30 vuoden kokemuksella.

VAKUUTUSYHTIÖIDEN HYVÄKSYMÄ

Olemme kaikkien kotimaisten ja useiden ulkomaisten vakuutusyhtiöiden hyväksymä venekorjaamo.

HYVÄKSYTTYÄ LAATUA

Toimintamme on ISO 9001 -laatusertifioitu ja käytössämme on ympäristöjärjestelmä.

Asiantunteva venekorjaamo Turussa, Hangossa ja Helsingissä!

**finn
boat**

JÄSEN | MEDLEM

ISO 9001

**Hyväksytty
Lujitemuovi-
korjaamo**

LEEVEENE.FI

Samppaantie 385, 20960 Turku, Puh. 010 239 2307

Satamatie 56, 10860 Hanko, Puh. 010 239 2308

Veneentekijäntie 11, 00210 Helsinki, Puh. 010 239 2300

Palvelun tarjoaa osuuspankki.

Saat myös vuonna 2025 osuuspankin omistaja- asiakkaana 0 €/kk

- ✓ Käyttötilin
- ✓ Yhden tai useamman kortin
- ✓ OP:n tunnukset ja digipalvelut

Lue lisää edusta: op.fi/lisaedut

OP Turun Seutu

Autosi lasit ja kolhut korjaa

Autoklinikka

VAHINKOKORJAAMO

Lähes 60 pistettä palveluksessasi
www.autoklinikka.fi

URSUIT.COM

Catch and share
the action on
social media!

#ursuit

